

Ümraniye'de #ÖnceAile #Önceİnsan basın açıklamasında konuştum.

Yargı Paketlerinde Neler Olmalıydı?

Her ne kadar, 9. yargı paketi de Meclise sunulmuş olsa da halen Milletin önemli sorun ve beklentilerinden çok uzak kaldığını görüyoruz! Mesela 9. yargı paketi içinde icra-iflas, para cezalarında güncelleme, avukatlık, adli atama, mahkeme görevleri, temyiz, bazılarında özel maaş zammı, hacizden

satış, evlilikte kadının soyadı gibi konular işlenmiş ve en kötü yanı da kişiye ve din, iman gibi değerlere hakaret suçları hapis soruşturmasından çıkarılıp, ön ödeme ile tarifeye bağlanmak istenmiştir. Hakaret davalarını geçim kaynağı yapan birkaç uyanıkla baş edemeyince, bütün Milletin şahsiyetine ve değerlerine hakareti tarifeye bağlamaya kalkıyorlar! Tabii ki kamu görevlileri ve kanunla korunanlar hariç!

Bizler aman meclis kapanmasın, sayın Vekiller yine tatile hemen çıkmasın, toplumsal beklentilerin mümkün olan her kısmı acilen karşılansın, Sayın CB R.T. ERDOĞAN'da sandıktan Milletin mesajını aldık dediği sorunlar giderilsin diyorduk! Ne yazık ki koskoca paketten yine rutin işler, birilerine kıyak zamlar ve maalesef hakaret edenler için resmi tarife çıktı!

Halbuki yargı paketi denilince milyonlarca insanımızın kalbinin titrediği, çaresizlikle beklediği o kadar önemli sorunlarımız var ki! Hepsini bu yazıda sıralamam mümkün değil ama, önemli başlıkları kısaca hatırlatmış olayım.

Yargı Paketlerinde Mutlaka Olması Gerekenler:

1- Süresiz nafaka zulmüne ve hapis cezasına son verilmesi! TMK 175. maddenin düzeltilmesi, bu ayıbın ve aile üzerindeki kara gölgenin kaldırılması lazımdı. Bizzat Sayın CB R.T. ERDOĞAN 2018 yılında seçim sonrası ilk 100 işgünü içinde çözüleceği sözünü vermişti! Mağdur olan milyonlar haklı olarak soruyor, ne oldu bizim iş? Neden halen gereğini yapmıyorsunuz?

2-İstanbul Sözleşmesinden çekildik ama onu referans alarak alınan aileyi ifsada sürükleyen bazı yasa ve uygulamalarda virgül kadar düzeltme yapmadık! Madem böyle olacaktı İstanbul sözleşmesinden neden çekildik? Aile kurumunun ve erkeklerin hayatı üzerinde ağır bir yük ve her an felaket yaşatacak böyle bir kanun varken, evlenmek ve aile düzeni kurmak mümkün müdür?

3-Çeke para ve hapis cezası uygulaması adaletsiz ve ölçsüz bir yıkıma neden oluyor. Broşür gibi bol ve kontrolsüz çek dağıtan bankaların ciddi bir sorumluluğu aranmazken, adli ve ticari sicili temiz geçmişine rağmen, pandemi ve papaz düellosu gibi mücbir nedenlerden dolayı ödeme güçlüğüne düşen, namuslu tacir ve esnafın, çiftçinin, çekleri yazılınca yapılan muamele, gavurdan düşmana reva görülmez cinsindedir! Düşene el vermek yerine böğrüne tekme atıp hapse tıkmak, işini ve ailesini sosyo-ekonomik idama mahkum etmektir! Yargı paketinde en başlarda bu da olmalıydı!

4-Tarafı olduğumuz Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve ek protokolünde "*Hiç kimse, yalnızca sözleşmeden doğan bir yükümlülüğü yerine getirememesinden dolayı özgürlüğünden alıkonulamaz*" hükmünü kabul etmişiz!. Öyleyse, nafaka ve çek borçlularını bir şekilde hapse tıkmayı sağlayacak zorlama tevilleri kullanmaktan neden vazgeçmiyoruz? Hukuk ve adalet bu kadar esnek midir? Yargı paketine bu garabeti kaldıracak hükümler de eklenmeliydi!

5-Trafikte veya park halinde alkolle ilgili işlem gören sürücülere yapılan zulüm arş-ı alaya ulaşmıştır! Çünkü sadece sürücüleri değil, onlarla beraber ailelerini de çok ağır ceza ve hak mahrumiyetine uğrattırıyoruz! Alkol kabahatine karşı verilen süre cezası çok yüksek, promil ölçülerine göre cezalar dengesiz, özel ve iş hayatı ayrımı yapılmadan kesilen mutlak cezalar çok ağır, ve hepsine tüy diken zorunlu, pahalı ama ulaşılamaz SÜDGE kurslarının eziyeti de katlanılır gibi değildir! O zaman sormak gerekir; oynanan şans oyunları kumar değil mi? Bu oyunlardan alınan vergilerin düşürülmesi daha çok oynanması için mi? 2000'li yıllarda 1-2'yi geçmeyen bu oyunlar şimdi neden 20'nin üzerinde? Ya da bu oyunlar neden serbest bırakılarak bir nesil yok edilir? Bu bir yönlendirme ve teşvik değil midir? Bu çirkinliklere göz yumup, benzer kötülöklere erişimi bu kadar kolaylar gibi rahat davranılırken, sadece alkol alanların günah keçisi yapılarak adeta hayattan koparılmaları, makul ve masum bir hal değildir! Ölümlü kazalar hariç, kapsamlı bir ehliyet affı ve millete bela edilen SÜDGE zulmüne acilen son

verilmesi lazımdı!

6-31 Temmuz Covid infaz yasası olarak bilinen, 5275 sayılı kanun geçici 10. Maddesi ile hayata geçen infaz düzenlemesiyle, aynı tarihte ve aynı suçu işleyen iki farklı kişiden birisinin dosyasının olağan seyrinde kapanması, diğerinin adli süreçte takılıp uzaması nedeniyle, istemsiz oluşan farkın ağır bir faturaya dönerek mahkuma kesilmesi garabetine son verilmeliydi! Adaletin terazisi hem yargı esnasında, hem de infazda gözetilmelidir. Bu zulmü kaldıracak düzenleme de pakette yer almalıydı!

7-Benim de sonradan öğrendiğim 4/4 veya tekerrür-mükerrir mağduriyeti var. Her hangi bir suçtan dolayı alınan ceza nedeniyle, HAGB (hükmün açıklanmasının geriye bırakılması) veya denetimli serbestlik kapsamında iken, aynı suçun tekrarı halinde, infaz yasasında öngörülen cezanın 4/3 yerine 4/4 yani tam oranlı hapisle uygulanması makul ve caydırıcı bir etken olarak düşünülebilir. Ancak bizdeki uygulama, birbiriyle alakasız suçlar ve istenmeden karışılan trafik kazası gibi olaylar nedeniyle de aynı katı hükmü işlettiği için, mahkumlara çok ağır ve haksız gelen bir infaza dönüşüyor. Normalde 4/3 oranla infaz edilen ve zamanı geldiğinde açık ve denetimli serbestlik alanlarına geçebilen mahkumlar, bu çok ağır hüküm nedeniyle bütün cezalarını kapalıda çekmek zorunda kalıyorlar! Mahkumdur yatsın diyemeyiz! Terör suçlusunu bir mahkum rahatça 4/3 haklarından faydalanabilirken, mesela hırsızlık ve trafik kazası bileşimi yüzünden 4/4'e dönüşen bir mahkum tüm süresini kapalıda ağır şartlarda geçirmek zorunda kalıyor. Bu farkın kötülüğünü de en çok mahkum aileleri ve çocukları yaşıyorlar. Yargı paketinde bu garabete son da olmalıydı!

8-Kapasitelerinin çok üzerinde seyreden sayılarda mahkumların tutulduğu cezaevlerinde hem düzeni sağlamak, hem de mahkuma karşı yaptırım sopsası gibi kullanılmak üzere fiili uygulamalar yapan Disiplin Kurullarının, zaman zaman haksız ve keyfi seyreden kararlarına karşı mahkumların etkili bir savunma mekanizmaları bulunmuyor. Disiplin cezaları nedeniyle, normal mahkumların yararlandığı açık ve denetimli gibi aşamalardan mahrum kalınıyor. Aylardır yükselen disiplin affı çağrısına kulak verilmeli, bu konuda yapıcı bir adım atılmalıydı!

9-Babaları veya anneleri cezaevinde olan 380 bin kadar mahkum çocuğu olduğu söyleniyor. Bu çocukların doğal olarak yaşadıkları eziklik ve dışlanmanın yanı sıra, kapalı cezaevlerinde mutlaka hafta içi ve mesai saatlerinde yaptırılan mahkum ziyaretleri nedeniyle; hem derslerinden kopuyorlar, hem psikolojileri alt üst oluyor, hem de istemsiz devamsızlık yüzünden sınıfta kalma korkusu yaşıyorlar! Yargı paketi içinde, örgün öğretime devam eden mahkum çocukları için kapalı cezaevlerinde de hafta sonu ziyaret imkanı sağlanmalıydı! Anne babalarını ıslah etmeye çalışırken evlatlarını da mı kaybedelim efendiler?

10-Bazen belgesellerde izlemiştinizdir; anne kuş veya hayvanlar yavruları arasından zayıf veya hasta gördüklerini bilerek aç bırakır veya öldürüp yerler. Diğerlerini yaşatmak ve israftan kaçınmak için. Bizim Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığımız da aynen böyle yapıyor! Bir mahkumun dışarıda birden fazla çocuğu olsa da içlerinden sadece birisini seçerek maddi destek (şu anda 5.000 TL civarında olduğunu öğrendim) veriyor, diğerlerini yok sayıyor! Hem okullarının ihmal edilmesine göz yumarak, hem de maddi desteği sadece birisine vererek, bizzat devletin kendisi bu çocukları suça itilen çocuklar kategorisine zorlamış olmuyor mu? Böyle huzursuz, güvensiz ve sağlıksız yetişen çocuklar ileride topluma faydalı ve uyumlu bireylere dönüşebilir mi? Kendi elimizle topluma dert kaynakları üretmeye devam etmeyelim artık!

Sonuç olarak;

Yargı ve af denilince, **öğrenci affı** gibi alakasız ama kelime benzerliği olan veya doğrudan yargıyla ilgili çok sayıda sorun ve beklentiler de var elbette. Örnek verdiğim bu 10 maddenin, kişilere ve dini değerlere hakareti tarifeye bağlama telaşından daha önemsiz ve gereksiz olduğunu kim söyleyebilir?

Meclisimize ve Vekillerimize yakışan; Milletin sesini duymak, feraset ve dirayetle sorunlarına acil çözüm bulmaktır! Çok geç olmadan, daha fazla mağduriyet yaşanmadan, yeni seçim hezimetlerine yol açmadan, duyurmak ve hatırlatmak da acizane emeğimiz olsun...

Kamu Yönetiminde Haksızlık ve Ayrımcılık Olur mu?

Adalet devletin dini ise, haksızlık ve ayrımcılıkta bu dinin en büyük günahlarından olsa gerek! Kamu yönetiminde adalet ve istikrar halkın huzur ve emniyetinin teminatıdır. Güvenlik, sağlık, eğitim gibi temel ihtiyaç ve uygulamalar vatandaşlık konforunu ve bağlılığını geliştiren unsurlardır.

Kamunun yazılı konuşma dili mevzuat, beden dili ise, icraat tercihleri ve uygulamalarıdır. Bazen mevzuata, bazen de uygulamalara sirayet eden haksızlık ve ayrımcılık gibi olumsuzluklar yüzünden halkta huzursuzluk, güvensizlik gibi negatif sonuçlar gelişir. Halkın kültür ve değer yapısına uygun düşmeyen yasal düzenlemeler bu kopuşu derinleştirir, telafisi güç ve pahalı sıkıntılara yol açar.

Bu izahımızı bazı örnekler ile açıklayarak yaşanan haksızlıkları ve ayrımcılıkları gösterelim:

Milletvekillerinin kendi maaş, emeklilik, sağlık ve sosyal haklar konusunda ne kadar abartılı ayrıcalıklar yaptığını duymayan kalmamıştır. Meclisimizin yarısı hem emekli vekil, hem de aktif vekil maaşını aynı anda alabilecek kadar rahat ve pervasız siyasetçilerimizle doludur. Her fırsatta tatile çıkma konusunda da müthiş başarılıdırlar!

Devletin kanunlarına göre, memurlara yapılan maaş zamları aynı oranda emekli memurlara da uygulanır. Kanuna karşı adeta hile yapılarak, memurlara seyyanen zam uygulamasıyla emekli memurlardan zam kaçırılması güncel bir haksızlıktır. Memur ve emeklisine öz-üvey evlat ayrımcılığı yapma geleneği doğmuştur!

Sözde “Toplum Yararına Proje” diye bir garabet uydurularak, İŞKUR organizasyonu ile bazı kamu hizmetlerinin karşılanması için İşsizlik Fonu peşkeş çekilir gibi harcanmaktadır! TYP kapsamında işe alınan insanlarımız, ömür boyu sadece 9 ay insan muamelesi yapılarak, asgari ücretle çalıştırıldı. 9 ayı dolan insanlar adeta sokağa atılarak, başıboş hayvanlardan daha sahipsiz bir duruma düşürüldü! Bir daha hiç kimse muhatap alınmadılar. Yeni kurbanlar ile bu haksız ve istikrarsız istihdam garabetine devam edildi.

İş ve çalışma mevzuatına göre, hiç kimse asgari ücretten daha az bir maaşla çalıştırılmaz. Doğum, evlilik, hastalık, bayram tatili gibi temel özlük haklarından mahrum bırakılmaz. Ama, acil ve geçici durumlar için düşünülen ekders ücretiyle eğitim hizmetini sağlama yöntemi aşırı esnetilerek, esas ve sürekli personel istihdamı için kullanıldı. Amacından çıkartılarak 20 yıldan fazla süredir kamuda insafsız emek sömürüsüne döndürüldü. Ekders ücretiyle öğretmenler, memurlar, Kur’an öğreticileri, ustalar, antrenörler, sosyologlar, hemşireler, sosyal çalışmacılar istihdam edildi. Milli Eğitim, Gençlik ve Spor, Kültür ve Turizm, Aile ve Sosyal Politikalar, Tarım ve Orman Bakanlıkları ile Diyanet İşleri başkanlığı gibi kurumlarda, istihdam kanseri gibi emek sömürüsü aracı olarak yaygın kullanıldı. Sosyal Güvenlik Kurumu ve Türkiye İnsan Hakları Kurumu gibi doğrudan sorumlu yapılarımız, bu sömürüye, kölelikten beter şartlara kör, sağır ve dilsiz kaldılar. Haksızlığın kamu tarafından yapılması kahreden bir sessizliğe neden oldu! Deprem bölgesindeki ekonomik yardımlarda bile kadrolu-ekdersli ayrımcılığı yaptılar. Ekdersli çalışanlara zırnık kadar bile deprem tazminatı vermediler!

Güya, kadın ve erkeği fitrata aykırı bir şekilde birbirine eş ve eşit yaptık! Ama hemen ardından kurnazlık göstererek kadının lehine, erkeğin aleyhine ayrımcılıkları bu temel ilkedden muaf tuttuk! Kadın beyanına esas iftira ve haksız muhakemenin önünü açan İstanbul Sözleşmesinden kalan 6284 yasasını ve diğer yasalarımızdaki zehirli etkilerini temizlemedik! Süresiz nafaka zulmüyle, velayet haksızlıklarıyla, soy emniyetini iptal etmeyle ve daha birçok şeyle kadına üstün ve ayrı, erkeğe doğuştan suçlu önyargılı yaklaşımı kamu yönetimine yansıtık. Kadın dernekleri federasyonu başkanının “kadın hareketi olarak devlet mekanizmasından daha güçlüyüz” hezeyanının kamu yönetimince sessiz kalınarak kabullenildiğini izlemek zorunda kaldık!

“İnsanı yaşat ki Devlet yaşasın” felsefesinden koparak, “köpekleri yaşat ki insana ne olursa olsun” kanunlarını çıkardık! İnsana vermediğimiz değeri başıboş köpeklere gösterdik! Devletin hayvanlar arasında ayrımcılık yapmasını, her şeyinden yararlandığımız besi hayvanları ve yaban hayvanlarına karşı köpekleri tanrısal ve dokunulamaz bir makama getirmesini önleyemedik!

Taşeronla son veriyoruz diye ortaya çıkarken, hem taşeronlar arasında kelime ve tarih oyunları ile ayrımcılığa maruz kalanları gizledik, hem de kadroya alıyoruz diye kandırdığımız belediye taşeronlarını belediye şirketlerinde daha beter şartlarda çile çekmeye zorladık! Çakma unvanlar ile resmi memuriyet görevlerini yetkisiz personele yaptırдық. Belediyelerde haksız ve adaletsiz istihdam modelleri geliştirdik. Çalışma barışı ve huzuru diye bir şey bırakmadık!

Şehit ve Gazi verdiklerinde Güvenlik Korucularımızın, Uzman Çavuşlarımızın, Astsubaylarımızın yanında en ateşli Vatan Millet Sakarya nutuklarını attık! Şehit ailelerinin yanında üzgün pozlar verdik! Ama gündem değişince bu kahramanlarımızın meslektaşlarını anında unutarak, haksız, yetersiz ve vefasız şartlarda görev yapmalarını, emekli olunca sefaletle düşmelerini önleyemedik! Diğer kamu çalışanlarına verilen temel hakları güvenlik kahramanlarımıza çok gördük. Adaletin tecellisi için görev yaparken canıyla, sağlığıyla ve bazen ailesiyle toptan etkilenen İnfaz Koruma Memurlarımızın, sanki Genel İdari İşler yapıyorlarmış gibi absürt kadro uygunsuzluğunu devam ettirdik!

Kadınlarımız arasında doğum borçlanması, erkekler arasında askerlik borçlanması gibi haksız ayrımcılıklar yaptık. İş ve risk açısından çalışan kabul edilirken, hak ve imkânlar açısından öğrenci sayılan çırak ve stajyer mağdurlar grubu oluşturduk. EYT düzenlemesinde, sanki kasıtlı olarak mağdur

birakılan kısmi emeklilik ve 5000 gün prim mağduru çifte kavrulmuş mazlumlarımız oldu!

Trafik kurallarının kontrol ve cezalandırmasında haksızlıklar ve ayrımcılıklar yaptık. Aşırı hızlı gidenleri, trafik ışıklarına uymayarak daha çok insan ölümüne neden olabilecekleri puan aflarıyla affettik. Ama ölümlü kazaya karışmadan alkol kabahatini işleyenleri, çok uzun sürelerce tam hak iptali ve SÜDGE gibi eziyet uygulamaları ile canlarından bezdirdik. Sadece sürücüleri değil, onlar ile birlikte geçimleri bağlı olan eş ve çocuklarını da ekonomik yoksulluğa düşürdük! Ceza ve afta ölçüyü, kişiselliği, islah ediciliği terk ettik!

Velhasıl, kamu yönetimince vatandaşa yaşattığımız haksızlıklar ve ayrımcılıklar sayfalarca yazsak yetmeyecek kadar çok ve ayrıntılıdır maalesef. Başta da belirttiğimiz gibi devletin dini adalettir! Vatandaşların kendilerini değersiz, adaletsiz ve korunmasız hissetmesine neden olan sıkıntılı mevzuat ve uygulamalar acilen düzeltilmeli, toplumsal refahın ve huzurun geliştirilmesi için gereken yapılmalıdır!

Diyeceksiniz ki bu sorunların hepsi birden çözülür mü? En azından yıllardır talep edilen toplumsal beklentilerin çözülmesi için ortak duamız olsun! Yüce Rabbimizin **“İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun.”** (Al-i İmran/104) emrine icabet edelim öyle değil mi dostlar?

Ekim Ayını Kimler Bekliyor?

Milletin derdine derman olmaları veya en azından çalışmalarını için seçtiğimiz 27. dönem vekilleri, geride öfke ve hayal kırıklığı bırakarak, çözüm bekleyen onlarca soruna neredeyse hiç dokunmadan gittiler! 28. Dönemde tazelenen umut ve beklentilerle gelen vekillerimiz de meclise geldikleri anda kronik vekil hastalıklarına yakalandılar!

Meclisin duvarlarına sinsice yerleşmiş olan umarsızlık, gamsızlık, bencillik, tembellik, duyarsızlık ve kibir mikroplarıyla anında enfekte oldular! Daha mazbatalarındaki mürekkepler bile kurumadan, 1,5 aylık taze vekiller iken, Ekim ayına kadar sürecek olan anlamsız, haksız ve gereksiz uzunlukta bir tatile adeta

kaçtılar!

Toplumsal beklentiler klasörünün kapağını bile açmadan, millete zehir gibi gelen ekstra vergi yüklerini doğru dürüst tartışmadan, alternatif yollarını sorgulamadan onaylayıp gittiler!

Sayın Cumhurbaşkanı da Meclisin bu utandıran performansından iktidar partisi Genel Başkanı sıfatı ve etki gücü ile bizatihi sorumludur. Kendisinin onay vermediği tekliflerin gündeme bile alınmadığını düşünürsek, yasamanın yürütme baskısı ve etkisi altında kaldığını söylemek yanlış olmaz!

Toplumda yükselen tepkilere cevap olarak Sayın CB Erdoğan 24 Temmuzda, "Kendisini mağdur hisseden tüm kesimlerin gönlünü mutlaka alacağız. Bunu da çok gecikmeden yılbaşı civarı neticeye ulaştırmayı planlıyoruz!" demişti.

Ekim ayında açılacak meclisin yıl sonuna kadar çok sınırlı bir çalışma süresi ve yoğun bir programı olacak. Tek başına bütçe maratonu bile bu sürenin çoğunu işgal edecek. Sayın Vekiller bütçe maratonunu tamamlayıp Aralık ayının son haftasında her yıl olduğu gibi NOEL Tatiline çıkacakları için, toplumsal beklentiler konusunda Sayın Erdoğan'ı halka karşı mahcup bırakmamak adına çok çalışmaları gerekecek!

Kendini mağdur hissedenleri yazmaya kalkarsak en az 2-3 sayfa tutacağını bilerek, en azından gruplar halinde hatırlatmış olalım:

1-EYT ilintili mağdur ve talep sahipleri: Kısmi emeklilik, 5000 gün prim mağdurları, Çıracak ve staj mağdurları, Bağ-Kur tescil ve prim sorunlular, doğum ve askerlik borçlanması mağdurları, 9 Eylül 99 sonrası işe giren ve emekliliği 17-20 yıl ötelenenler.

2-İş-Kur TYP garabeti çalışanları, Ulusal Hane Ziyareti çalışanları, eski Okul Güvenlik görevlileri, Ücretli Öğretmenler, Usta Öğreticiler, Fahri Hocalar, EYS Antrenörleri, Aile Bakanlığı Ekdersli Meslek Elemanları, PİKTES projesi çalışanları.

3-İhmal edilen Kahramanlarımız: Güvenlik Korucuları, Sözleşmeli Er-Erbaşlar, Uzman Çavuşlar, Uzman Jandarmalar, Astsubaylar, İnfaz Koruma Memurları, Güvenlik birimlerindeki Sivil Memurlar.

3-Kamuda türlü isim ve unvanlar altında çalışan envai çeşit engele takılan TAŞERON işçiler ve işçi kılıklı memurlar, KİT ve BİT çalışanları, çakma kadrolu belediye işçileri, çakma sağlıkçılar, karayolu işçileri, her çeşitten var!

4-Yardımcı Hizmetler Sınıfı en gariban memurlar, Öğretmenliği verilmeyen Memurlar, haksız şekilde parçalı aile bırakılan memur ve işçiler, memur kadrosu verilmeyen ama aynı işi yapan üniversiteli kamu işçileri.

5-Sadece Memura yapılan seyyanen zamla haksız şekilde sefalete sürülen memur emeklileri, haksız Aylık Bağlama Oranları ve piyasa zamları yüzünden maaşının hayrını göremeyen SSK ve Bağ-Kur emeklileri.

6-Bir önceki Milli Eğitim Bakanı ile bir sonraki Bakan arasındaki tutarsızlığın bedeli ödetilen 2022 KPSS ataması bekleyen öğretmenler, mezunlar havuzunda çırpınarak beklerken; yetersiz kontenjan sayısı, 35 yaş sınırı, 4001 kodu gibi haksızlıklar ile umutları doğranan gençler.

7-Evlenmeyi tuzağa çeviren yasalardan korkarak uzaklaşan, haramlarla boğuşmaya sevk edilen, 6284 ve süresiz nafaka gibi zulüm yasalarının kara gölgesinden kurtulamayan gençler ve gittikçe zayıflayan, parçalanmış aile ocakları.

8-Birbirinden tuhaf ve çelişkili af ceza indirimi gibi uygulamaların dahi dışında bırakılan, çek yasası mağdurları ve ehliyet affı beklentili yüzbinlerce insanımız,

9-YÖK'ün haksız uygulama ve bürokratik zorbalıklarından kendilerini bir türlü kurtaramayan denklik sorunu mağdurları, YÖK 100/2000 projesi doktor akademisyenleri, azami süre sorunu yüzünden mevcut aflardan yararlanamayıp okullarından atılan TIP ve Dişçilik vb. bölüm öğrencileri.

10-Makul ücretli ve kıyasız bedelli askerlik talep eden gençler.

11-Ülkenin her yerini işgal eden başıboş köpek terörüne, her gün kurban gibi insanlarımızı feda etmekten bıkip usanan, kendi yurdunda köpekten daha değersiz hisseden vatandaşlar.

...

Gördüğünüz gibi konu başlığı da mağdur sayısı da çok ve milyonlarca insanı doğrudan etkiliyor. Bunlar bir çırpıda aklıma gelenlerdi. Elbette eksikler de çoktur.

Netice olarak, Sayın Vekillerimiz lütfederek 3 aylık tatillerini tamamlayıp geldiklerinde, gerçekten çok hızlı ve etkili çalışmaları gerekiyor. Öbür türlü halefleri gibi hüsrana ve kızgınlık yaşatmaya, hayır duası yerine ah ve beddua toplamaya devam edeceklerdir.

Sayın Vekillerimizin, Ekim ayına kadar keyif çatarak geldikten sonra, bunca sorun ve talep için süremiz yetmedi deme lükslerinin olmadığını hatırlatmaya gerek yoktur sanırım. Yaklaşan yerel seçimler öncesinde Meclise ilk defa katılan Yeniden Refah Partisi gibi taze partilerin özellikle yüksek performans göstermelerini bekliyoruz.

Kendilerine yönelik tüm hakları en üst limitten yasalaştıran, bir koyundan bir kaç post çıkarırcasına hem şimdiki Vekil maaşını hem de önceki dönemler için emeklilik maaşını aynı anda alabilecek kadar becerikli olabilen Sayın Vekillerimizden bu kadarlık performans istememiz haklı değil mi?

Erkeklere Düşmanlığınızın Bir Ölçüsü Yok mu?

Ülkemizin bir bölümü, akla hayale gelmeyecek bir yoğunlukta depremler silsilesi ile sarsıldı, yerle bir oldu 35 binin üzerinde insanımızın vefatına, 13,5 milyon bölge halkının etkilenmesine neden oldu. Yitirdiğimiz insanların inşaallah ahiret şehidi olduklarına inanarak rahmetle anıyor, geride kalan yaralılarımıza acil hayırlı şifalar, bölge insanımıza ve Milletimize sabır ve başsağlığı diliyoruz. Yüce Rabbimiz bu afetlerle gelen imtihanını kolaylaştırsın, zorlukları rahmete tebdil eylesin, tekrarından Milletimizi muhafaza eylesin diye dua ediyoruz.

Bütün insanlığın yaşanan deprem felaketinin büyüklüğü ve etkisinin şiddeti nedeniyle dehşete düştüğü, dost-düşman etiketli her ülkenin kendince yardıma koştuğu, Milletimizin yekvücut olarak destansı bir dayanışma ve yardımlaşma örneklerini sergilediği bugünlerde feminist zihniyetin de asgari insanlık seviyesine çıkacağını umuyorduk. Ama fena halde yanılmışız! Kıyamet gününü andıran bu hengame içinde devletin en hızlı ve güçlü şekilde çalışabilmesi için ilan edilen Olağanüstü Hal Durumu kararnamesinde bile erkeklere olan kin ve nefretlerini göstermenin yolunu buldular! Sayın Cumhurbaşkanımızın yoğunluktan dolayı belki de okuyamadan imzaladığını veya vekaleten imzalandığını düşündüğümüz 11 Şubat 2023 tarih ve 120 sayılı CB Kararnamesinde yargının geçici tatil edilmesiyle ilgili ifadelerin arasına **"Nafaka alacaklarına ilişkin icra takipleri hariç olmak üzere tüm icra ve iflas takipleri, taraf ve takip işlemleri, yeni icra ve iflas takip taleplerinin alınması, ihtiyati haciz kararlarının icra ve infazına ilişkin işlemler, 6/2/2023 tarihinden itibaren 6/4/2023 tarihine kadar durur."** şeklinde erkeklere olan kin ve nefret duygularını ekletmeyi başarmışlar!

Sayın Cumhurbaşkanı ne zaman Milleti ile bütünleşme yolunda hayırlı bir adım atsa adeta onu boş çıkacak, insanların gönlüne kin ve nefret tohumları ekecek özel bir ekip çalışmasına şahit oluyoruz sanki. Ehliyet affı mevzusunda SÜDGE (Sürücü Davranışları Geliştirme Eğitimi) adlı eziyet uygulaması gibi örneklerde de bu etkileri izliyoruz.

Evi ocağı yıkılmış, belki de yurdundan zorunlu hicret etmiş, iş ve gelir güvencesi kalmamış, öz canından gayrı bir varlığı kalmamış depremzede insanlarımızı yine de haraç gibi süresiz nafaka işkencesine tabi tutmak, ödeyemeyecekleri belli olan bu kahr vergisini icra ile almaya kalkmak ve olmazsa hapse tıkmak ne demektir? Devletimiz fiilen feministlerin işgali, emir ve komutası altında gibi davranmaktan ne zaman vazgeçecek? Demek ki feminist kadın örgütleri başkanının "KADIN HAREKETİ OLARAK DEVLET MEKANİZMASINDAN DAHA GÜÇLÜYÜZ." ve süresiz nafakanın iptali için "KANUN ÇIKSA BİLE UYGULATMAYIZ!" sözleri ne yazık ki içi boş tehditler değil, gerçeğin ta kendisi olan acı bir vaziyetmiş!

Ne OHAL ilan edilen 2-3 aylık dönemde, ne de sonrasında toparlanıp zaten zulüm ve haram olan süresiz nafakayı ödeyemeyeceği belli olan insanları icra ve hapis ile tehdit etmek kadim Devletimize ve Müslümanlardan olduğunu ifade eden Hükümetimize hiç yakışmıyor! Biz böyle değiliz! Ne yapılmak isteniyor? Deprem şartlarında can suyu niyetine her aileye verileceği söylenen 10-15 bin TL sosyal yardımdan bile faydalanamadan nafaka ödemeleri mi yapılsın? Devletimiz bu kadar mı çaresiz? Sosyal Devlet kendi görevini, boşanıp el olmuş insanların sırtına yükler mi? TMK'da olan 4. nafaka türü, yani Aile Yardımı nafakası neden hiç devreye alınmıyor? Erkeklerle olan bu kin ve düşmanlığınızın bir sınırı var mı?

Sayın Cumhurbaşkanımız, şu afet günlerinde mazlum ve mağdur erkeklerin bağına zehirli bir hançer gibi sokulan bu nafaka kararnamesini lütfen düzeltiniz! Size bu kötü evrakı imzalatan ve halkı sizden soğutan kişi ve kurumlar hakkında gereğini yapınız. Bu vesile ile zaten kaldırmaya çok önceden söz verdiğiniz süresiz nafaka zulmünü de kökünden iptal ediniz. Mazlum ve mağdur depremzedeler başta olmak üzere insanlarımızın hayır dualarını almak için bu düzenlemeleri ivedilikle yaptırmanız lazım. Bizler de dilsiz şeytanlar gibi feminist işgalin hayırsız işlerine seyirci kalmamak adına yazıyor ve hatırlatıyoruz.

Yüce Allah kalplerimizi doğrulukta ve kendi yolunda buluştursun. AMİN!

Şimdi Gönül Köprülerini Onarma Zamanı!

Dünyada olduğu gibi, Türkiye tarihinde de bazı parti liderleri belirli yönleriyle öne çıkar ve tanımlanır. Mesela, merhum Adnan Menderes için demokrasiye geçiş dönemi kahramanı ve mazlumu diyebiliriz. İstibdat döneminde yasaklanan Ezan-ı Şerifin aslına uygun okunmasını sağlayarak din ve vicdan özgürlüğü destanı yazmış oldu. Bedelini canıyla ödediği hizmetleriyle, Milletın gönlünden çıkmayacak bir konumda yer aldı.

Mesela Merhum Turgut Özal, piyasanın dışarıya da açılması ve serbest ticarete geçişle öne çıktı. Merhum Necmettin Erbakan'ın, kalkınma hamleleri ve milli sanayinin hamisi olarak attığı tohumların meyvelerini hep birlikte izliyor ve faydalanıyoruz.

Sanıyorum yıllar sonra, Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ı tanımlamak isteyenler için, en fazla öne çıkan yönleri şehirlerin imarı ile devasa ulaşım ve altyapı yatırımları olacaktır. Hatta bu niteliğinin yansımalarını destek verdiğimiz ülkelerde bile görebiliyoruz.

Devlet adamlarının, tamamlamaya çalıştıkları görev listelerine yoğunlaşırken, istemeden de olsa ihmal ve hatta mağdur ettikleri kesimler de var elbette!

Yatırım ve teknolojiye yönelirken; ülkenin temel dinamiği olan aile kurumunu zayıflatan mevzuat ve uygulamaların, medeniyet kodlarımıza açıkça ters kaldığı görülse dahi yürürlüğe konduğunu, aile yıkımını hızlandıran ve bir türlü milli hüviyetine kavuşamayan eğitim sisteminin, adeta nesilleri öğütterek aslına ve değerlerine yabancı sıkıntılı bireyler ürettiğini izliyoruz dehşete kapılarak! Gelişen teknolojik atmosfer ve eğitim adına yapılan dayatmalar, zorlaşan hayat şartları nedeniyle her ikisi de çalışmak zorunda bırakılan ebeveynler yüzünden, ailenin çocuklar üzerinde kalıcı yetiştirme etkileri ve otoriteleri dramatik seviyelere düştü! Aile yuvaları şahsiyet ve asalet timsali evlat yetiştirme becerisini kaybetti. Birbirinin kopyası gibi bencil, şuursuz, değerlerine düşman, nefesine ve medyaya esir olmuş haz odaklı yaşayan kolaylık düşkünü tembel bireyler üretme çiftliklerine döndü!

Millet olarak sürdürülebilir değerler zincirini sağlam tutmadan, mefkuremizi geleceğe başarıyla aktarmamız ve yaşatmamız mümkün değildir! İhmal edilen ilk ve en önemli husus budur! Münevver dostlarımızın ve aile yıkımı faciasına maruz kalmış insanlarımızın acıyla fark ettiği bu sorunu çözmek ve manevi değerlerimizle kurulan köprülerimizi onarmak için, samimi bir gayret ile kurtarma projeleri üretmenin zamanı çoktan geldi ve geçiyor bile!

Bir diğer önemli sorun da maddi haksızlıklar ve mağduriyetler nedeniyle kalbi kırılan, devletine ve liderlerine küsen geniş halk yığınlarıdır. Bu mağdurları her kesimden görebilirsiniz. Fikir ve düşünceleri farklı olsa da **Emeklilikte Yaşa Takılma** (EYT) noktasında buluşan milyonlarca insanımız var! Bütün işçi emeklileri 5510 sayılı kanunla zulme dönüşen **Aylık Bağlama Oranları** (ABO) kabusuyla tanışıyor daha ilk maaşlarında! Gelecek nesillerin de bu kanunu çıkarırları hayırla yad etmeyeceklerine kesin garanti verebilirim!

Süresiz nafaka ile kadınlar lehine haksız ve aşırı ayrımcılıklar yapan mevzuatımız da aileye olan saldırıların maddi unsurları arasında bulunuyor. Hepsi birleşince, aile kurmak için resmi nikah yapmanın erkekler için sonucu, tıpkı Kara Dul denilen dişisi tarafından yenileceğini bile bile yaklaşan erkek örümceğin haline benziyor!

TÜİK'in dosta düşmana güven vermeyen enflasyon hesaplarıyla, her dönemde reel satın alma gücü kar gibi eriyen çalışanların, doğrudan veya dolaylı vergilerle boğulması yüzünden, değil yatırım yapmak, günlük ihtiyaçları karşılamak bile çok zorlaşmaya başladı! Son dönemde yapılan asgari ücretin vergiden muaf tutulması gibi hafifletici uygulamaları alkışlıyor, altın veya dolar bazında satınalma gücünün tekrar kriz öncesi dönemlere çıkarılmasını veya maaşların hakkaniyetli seviyelere taşınmasını talep ediyoruz.

Manevi bağlarına saldırılan, maddi imkanları giderek daraltılan halkın başına, bir de sayıları 10 milyonu bulan başıboş köpek terörü bela edildi! Türkiye’de bisiklet sürmek, kuryelik yapmak, yalnız başına parklarda koşmak veya çocukları okuluna yayan göndermek, korku filminden beter bir krize dönüştü! Hemen her gün başıboş köpeklerin neden olduğu ölüm, yaralanma veya trafik kazalarını duymaktan bıktık! Hayatından ümit kesilen komadaki vatandaşları için, yurt dışına uçak ambulans gönderebilecek kadar naif ve kudretli davranan devletimizin, gencecik yavruların başıboş köpeklerin dişleri arasında parçalanmalarına sessiz ve etkisiz kalmasını anlayamıyoruz!

Elbette başka ve önemli sorunlar da vardır. Ancak, örneklerini verdiğimiz bu maddi ve manevi sorunların ivedilikle çözülmesi, anayasal teminat altındaki can ve mal emniyetinin tesis edilmesi beklenmeden sağlanmalıdır. Bunlar yapılırsa emin olun halkın mutluluğu ve huzuru artacak, devletine ve liderlerine olan muhabbeti çoğalacaktır! Seçimler, halkın duygusal ikliminin ve siyasiler nezdinde muhasebesinin yansımasıdır. Seçim odaklı kısa vadeli samimiyezsiz yaklaşımlardan ziyade, halkın huzuru ve refahı esaslı projeler hayata geçirilirse, seçimlere yansımaları da elbette olumlu olacaktır!

Özetle, şimdiye kadar açık ara önde giden altyapı yatırımları ve inşaat şirketlerini ihya çalışmalarının biraz da olsa kafi görülerek, halkın doğrudan ve acil sorunlarına yönelinmesini, yıkılmaya yüz tutan gönül köprülerinin onarılmasını istiyoruz. Halkın vakti de bitiyor, sabrı da! Gönül köprülerini onarmak için hemen şimdi değilse, ya ne zaman?

USPUM Yön. Kur. Üyesi Dr. Ercan Özçelik #AkitTV’de #GeceAjansı programında canlı yayın konuğu oldu

22 Haziran 2022 tarihinde #AkitTV’de Sayın Mustafa Balevi tarafından sunulan #GeceAjansı programına katılan USPUM Yönetim Kurulu Üyesi ve Eğitimci-Yazar Dr. Ercan ÖZÇELİK, toplumun temel yapısı olan aile kurumuna yapılan planlı saldırıları, süresiz nafaka ve çocuk velayeti gibi kronik sorunları, sokaklarımızı terörize eden önemli bir halk sağlığı meselesine dönüşen #başboşköpekler hakkında görüş ve önerilerini paylaştı.

Süresiz Nafaka Sorununa Çözümler

Hakkında

Türkiye’de 1988 yılından beri devam eden Süresiz Nafaka uygulamasının, büyük bir sosyal ve ekonomik soruna dönüştüğünü, marjinal feminist gruplar dışında kabul etmeyen kesim yok gibidir. Siyasi iktidar, bu sorunu görmek ve bazen çözüm sözü vererek umut aşılama ile birlikte, inanılmaz bir şekilde feminist hegemonyaya teslim olmuş durumdadır.

Bizzat Sayın Cumhurbaşkanının olumlu sözlerine rağmen, Aile Bakanlarının toplu yargıya atarak, Adalet Bakanlarının da böyle bir çalışmamız yok diyerek, kısır döngüye çevirmesi hayret verici, umut kırıcıdır. Halkın acil sorunlarına bigâne kalan kibirli ve küstüren bir yaklaşımdır.

İktidarın süresiz nafaka konusunda güvensiz ve ikircikli tavırları, feminist STK liderinin “*Kadın hareketi olarak devlet mekanizmalarından daha güçlüyüz!*” ve “*Nafaka kanunu çıksa da uygulanmaz!*” şeklindeki meydan okumalarının acı ama gerçek olduğu fikrini vermektedir!

Türk Medeni Kanunu (TMK) 175. maddesinde “*Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan malî gücü oranında **süresiz** olarak nafaka isteyebilir.*” hükmü açıkça varken, üstelik Avukat kökenli olan Aile Bakanımızın ısrarla Yargıtay içtihadını sorunlu göstermesi iyi niyetle açıklanamayan bir inat ve kasıtlı engelleme haline gelmiştir. Sorun yasayı uygulayan yargıda değil, yasayı düzeltmeyen Yasama organı TBMM’de ve gündeme gelmesine izin vermeyen Yürütme organı Cumhurbaşkanlığı Hükümetindedir.

Yargının dile getirilmeyen asıl sorunlarından birisi, TMK 364. maddesinde yer alan “*Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür.*” hükmünü bir nevi yok sayarak, bütün boşanan kadınların maddi yükünü sadece eski kocalarına, adeta süresiz bir ceza gibi yüklemeyi tercih etmeleridir. Aile nafakası hükmünün, kadınlar açısından fiilen yargı eliyle yürürlükten kaldırılması söz konusudur.

Öte yandan, süresiz nafaka mağdurlarının çözüm bulunması telaşıyla, boşanan kadınların çalışmasını talep etmeleri de anlaşılabilir bir durum olmakla beraber, büyük sakıncaları olan bir iştir. Her boşanan kadının kendi ayakları üzerinde durması kastıyla iş hayatına atılması, sosyolojik ve ekonomik felaketlere

yol açar.

Boşanan kadının 300 gün (10 ay) geçmeden evlenmesi TMK 132. maddesine göre yasaktır. Doğum yaptığında süre kendiliğinden biter. Ayrıca eski eşiyile tekrar evlenmek istemesi veya gebe olmadığına ispatı halinde mahkeme izniyle evlenebilir. İslam dininde, boşanan kadınların gebe olmadıklarının kesinleştiği 3 hayız (adet) dönemi olan iddet süresince yeniden evlenmeleri haramdır. Kocasıyla 3 talak hakkı da kullanılarak boşanmış olması halinde tekrar hemen evlenmeleri de haramdır. TMK'da boşanan kadına konulan 300 gün süre yasağı uzun ve haksızdır! Yeniden evlenmeyi güçleştiren bu yasak makul olan 90-100 gün seviyelerine çekilmelidir.

Çeşitli nedenlerle boşanan kadınlar, zaten önceden çalışıyorlarsa yine çalışmaya devam edeceklerdir. Daha önce hiç çalışmayan bir kadının, sırf boşandığı için geçim korkusuyla çalışmaya zorlanması da bir zulümdür. Önemli ve toplumsal açıdan gerekli bir mesleği olmayan kadınların, boşanmaları halinde yaş ve sağlıkları elveriyorsa yeniden evlenmeye teşvik edilmeleri lazımdır.

Boşanan kadınların, yeniden evlenmek yerine çalışmaya itilmesinin sakıncaları pek çoktur. Öncelikle bu kadınların yanlarında çocukları da bulunuyorsa, büyük bir yük altına girmeleri, anneliklerini sağlıklı yapamaz hale gelmeleri söz konusudur. Çalışma saatlerinde çocuklarının bakımı ve eğitimi gibi yeni sorunlarla boğuşacaklardır.

Aktif cinsel hayatına ilk defa evlilikle başlayan kadınların, boşanma sonrası bu doğal ihtiyaçlarını helalinden ve güzellikle karşılayabilecekleri ortamlar ancak yeni evlilikleridir. Kadınlar cinsel dürtülerini ne kadar bastırmaya çalışsalar da psikolojik ve biyolojik açıdan bu yoksunluğu hissetmeleri kaçınılmazdır. Evli kadınların, kocalarından fiilen ayrı kalmak zorunda oldukları sürelerin dahi bir sınırı olmalıdır. İslam tarihine baktığımızda, Hz. Ömer'in evli erkeklerin 4 günde bir hanımlarına karşı kocalık vazifesini yapmaları ve sefere çıkan askerlerin de gidiş-dönüş dahil 4 aydan uzun süre ailelerinden uzak bırakılmamalarını emreden talimatları olmuştur. (Süyûtî, *Târîhu'l-ḥulefâ*, s. 129 / Diyanet Ansiklopedisi)

Boşanan kadınların yeniden evlenmek yerine çalışmaya teşvik edilmesi, ailede çocukların zarar görmesine, neslin bozulmasına, zina ve fuhşun artmasına neden olmaktadır. Ayrıca, sırf nafakanın kesilmemesi için gayri meşru nikâhsız birlikteliklerin de günümüzde çoğaldığı bilinmektedir.

TÜİK verilerine göre, şu anda Türkiye'de ana veya babası ayrı yaşayan çocuk sayısı yaklaşık 2 milyona dayanmıştır! Her 10 aileden birisinde ana veya baba tarafı eksik ev halkı bulunmaktadır. Boşanmış aile çocukları, en sık ve rahat istismar edilen, her türlü suça karışabilen veya mağduru olabilen kesimdir.

Çocuk velayetinin, gelişim ve duygusal nedenlerle genellikle annelere verilmesi de ayrı bir sorundur. Çocuk velayetini tek başına üstlenen kadınların hem çalışması hem de yeniden evlenmesi zorlaşmaktadır. Çocukların adeta bir kanadı kırılarak, boşanan anne veya babasından mahrum bırakılması da telafisi imkânsız travmalara neden olmaktadır. Çocukların, hem anne hem de baba tarafıyla nitelikli beraberlik yaşama hakları vardır. Bu hakları içine teyze, amca, dayı, dede gibi diğer yakınlarıyla birlikte olmaları da dahildir.

Önceliğimiz, aileleri daha yıkılmadan kurtarmak ve desteklemek olmalıdır. Boşanma davalarının nedenlerine bakıldığında son 20 yılda %94-98 oranlarında gezinen asıl sebebin **geçimsizlik** olduğu görülecektir. Aile dostu kanun ve kurumsal hizmetler ile bu oranları aşağılara çekmek mümkündür. Bunun için önce yasalarımızı ve kurumlarımızı feminizmin lanetli pençelerinden kurtarmamız gerekir.

Her şeye rağmen, en sevilmeyen meşru hak olarak boşanma gerçekleştiğinde ise, çiftlerin ilişkisini çocuk gibi zorunlu nedenler dışında en kısa sürede kesmek gerekir. Nafakalar, makul tutarlarda toplu ödeme veya en fazla 1-2 yıl gibi kabul edilebilir sürelerde alınmalıdır. Boşanma sonrası yaşı ve sağlığı elveren kadınların, yeniden evlenmeleri için çeyiz veya nakit ikramiye gibi özel kamu teşvikleri

verilmelidir. Israrla evlenmek istemeyenlerin kendi ailelerince bakım desteğine alınması, ailesi olmayan veya ailesi de aşırı muhtaç durumda bulunanların ise kamu sosyal yardım vakıflarınca desteklenmesi esas olmalıdır. Bu düzenlemeler toplumsal huzuru sağlayacağı gibi, istemeyen şiddet olaylarını da azaltacaktır.

Yeni Bir Ramazan Ayına Daha Kavuşurken

Kur'an-ı Kerim'in ilk defa teşrif ettiği, rahmet, bereket ve mağfiret ayı Ramazan-ı Şerif ayına tekrar kavuştuk. Kavuşturan ve nasipdar eden Allah'a şükürler olsun.

Her Ramazan ayında hayatımız ibadet, dayanışma ve huzur iklimine aralanır. Bu yazımda Ramazan'ın manevi değerleri ve faziletleri yerine farklı bir yönünü ele almak istedim. Manevi hususları âlimlerimiz yeterince işliyor ve duymak isteyenlere de anlatıyorlar zaten.

Ramazan ayına girince değişik bir endişe kaplar beni. Filistin topraklarında zalim İsrail devletinin kasıtlı olarak yaptığı ve adeta geleneksel hale çevirdiği yeni katliam haberlerini almaktan korkarım mesela.

Irak ve Afganistan gibi yerlerde karanlık mihrakların, Suriye ve Mısır gibi ülkelerde ise zalim rejimlerin saldırılarıyla ezilen Müslümanların, Ramazan'daki halleri ayrıca düşündürür beni.

Yemen'de devam eden kirliliğe, kör ve sağır kalan Müslümanların boş vermişliğine kurban giden insanların, açlıktan ölen masum çocukların hüznü kaplar içimi.

Çin devletinin, şeytanı aratmayan insafsız sömürsünün, sistematik işkencelerinin altında topyekûn soykırıma uğratılan Doğu Türkistan'lı kardeşlerimizi yok sayan utanç verici suskunluğumuz, sessiz ve faydasız çığlıklara dönüşür.

2 milyara yakın Müslüman'ın başsız ve sahipsiz görüntüsü, bütün büyük savaşların ve katliamların

arkasında Hristiyan, Yahudi, Hindu, gibi farklı din mensuplarının ve devletlerin olmasına karşın; Mücahit denilince terörist anlaşılacak kadar İslam'a ve mensuplarına yönelik algı operasyonlarının yapılması, Müslümanların haksız karalamalar ve fitneler ile tarumar edilmesi, içimizi dağılayan, yüreğimizi burkan gerçeklerdir.

Yönetime talip olurken, örnek Müslüman profili çizerek halkı etkileyen siyasilerin, makam ve mevki sahibi olunca sürekli kendilerine ve çevrelerine çıkar sağlayarak aşırı zenginleşmesi, kendileri birkaç maaş ve sınırsız devlet imkânlarıyla lüks hayat sefası sürerken, halka sabır ve tasarruf önermeleri kabul edilebilir mi?

En ufak bir söylentide stokçuluk yaparak piyasayı şişiren, fiyatların kontrolsüz yükselmesini sağlayarak haksız servetler devşiren açgözlü fırsatçıların yaptığına ticaret, kazançlarına helal denilebilir mi?

Ramazan ayını fırsat bilerek, bütün gıda maddelerine fahiş zamlar yapan vicdansızların gözü dönmüşlüğü karşısında, boynunu bükerek evlerine eli boş dönen Müslümanların sancısını da hissetmek lazım.

"Recep'le Şaban'ın aşkına Ramazan ne karıştır" diye pankart açan edepsiz, haysiyetsiz, ahlaksız ve onursuz sapkınların, Ramazan ayında hayâsız yürüyüşlerini gördük bu ülkede! İstanbul Sözleşmesinin ve diğer uluslararası dayatmaların kendilerine sağladığı korumayı, en aşağılık şekilde suistimal ederek değerlerimize saldırdılar! İstanbul Sözleşmesi iptal edildi ama gayri meşru çocukları olan 6284 yasası ve diğer uygulamaları halen mevzuatımızdan, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği fitnesi eğitimimizden ve kurumsal yapılarımızdan çıkarılmadı!

Feministlerin ve sapkınların bu Ramazan ayında olsun, dinimize ve değerlerimize saldırmadıkları bir dönemi görebilecek miyiz?

Emeklilikte Yaşa Takılanlar (EYT) diye mazlum bir halk kitlesi grup var. Özellikle işçi sınıfında olanlardan; hem işsiz, hem maaşsız hem de sağlık hizmetlerinden mahrum girdikleri Ramazan ayında, ne yapacaklar diye dertlenen kimseleri var mı?

2008 yılında reform sosyal güvenlik reformu kılıfıyla maaşları kuşa çevrilen emekliler, 2500 TL aylık ile bu Ramazan ayını nasıl çıkarabilirler diye düşünen var mı?

Zorbela iş bulup kazandığı maaşını, kendisinden ve bazen de yeni karısından ve çocuğundan kısararak, artık el olmuş eski karısına ömür boyu bitmeyen haraç gibi ödeyen Süresiz Nafaka mahkûmlarının, Ramazan ayını nasıl huzurla yaşayabileceğini hesaplayabilen var mı?

İşi gücü olanlar bile, bu sıralar insafsızca gelen zam yağmurlarından kaçamıyor! Elektrik, doğalgaz ve akaryakıt zamları insanımıza modern çağda ilkel zamanları yaşatıyor. Maaşların bu kadar güdük, fiyatların bu kadar yüksek ve dengesiz olduğu zamanda, huzurla Ramazan ayını yaşamak, keyifle ikram ve izzette bulunmak mümkün olur mu?

Ramazan bolluk, bereket ve dayanışma ayıdır. Ramazan'ı zamla, sömürüyle, fırsatçılıkla eşdeğer yapanların hakkından, ancak Sen gelebilirsin Ya Rabbi!

Ülkemizde yaşanan haksız ve hukuksuz işlemlerin, zulme varan açgözlülüğün bitmesi, dünyada yaşayan Müslümanların güven ve huzurla ibadetlerini yapabildikleri bir Ramazan ayının yaşanmasını her şeyin sahibi ve kudreti sınırsız Cana-ı Allah'tan niyaz eder, Ramazan ayınızı tebrik ederim efendim...

Evlilik Öncesi Zorunlu Eğitim, Neden Gereklidir?

Saygıdeğer Okuyucu,

Bu yazı kısa bir günlük makale değildir. Türkiye'nin en temel meselelerinden birisi olan Aile hakkında kapsamlı bir çalışmadır. Evliliğin resmi tescili olan nikah öncesinde, temel eğitimin ve becerilerin gerekliliğini ortaya koymak ve durumun vahametini gösterebilmek için, TÜİK verileri eşliğinde yapılan ayrıntılı bir analiz ve öneriler belgesidir.

Başlıkları inceleyerek ilgilendiğiniz kısımları okumakla da yetinebilirsiniz. Resimleri daha rahat incelemek ve yazıları okumak açısından, cep telefonu yerine bilgisayardan izlemenizi tavsiye ederim. Hayırlı ve yararlı olması temennilerimle görüş ve dikkatinize sunarım.

GİRİŞ

Araç kullanmak için ehliyet kursu ve sınavlarının artık iptal edildiğini düşünelim! Araba veya motosiklet almaya gücü yeten vatandaşların doğrudan ruhsat çıkarıp kullanabildiğini, çalışanların veya maddi gücü yetmeyenlerin de işyerlerine, eş ve dostlarına ait araçları izinleri dahilinde alıp rahatça kullanabildiklerini varsayalım!

Neler olurdu sizce? Zorunlu eğitim ve sınavlara, her 10 yılda bir kontrol muayenelerine rağmen, bunca kural ihlali ve ağır kazalar yaşanırken; eğitimsiz ve deneyimsiz sürücülerin cirit attığı karayollarında, kelimenin tam anlamıyla terör ve karmaşa görüntüleri hakim olurdu. Öyle değil mi?

Evlilik araç kullanmaktan daha az önemli veya riskli değildir! Evlenen çiftler hem dünya hem de ahiret boyutuyla bir kader yolculuğuna beraber çıkmaya karar vermiş demektir. Biricik Önderimiz ve

Rehberimiz Hz. Muhammed (s.a.s.): *"Kişi dostunun dini üzeredir. Bu yüzden her biriniz, kiminle dostluk ettiğine dikkat etsin."*((hadislerleislam.diyaret.gov.tr/sayfa.php?CILT=4&SAYFA=347)) buyurmuş ve arkadaşlığın kişilerin hayatında ne kadar etkili olduğuna işaret etmiştir. Öyleyse hayat arkadaşı olarak seçip evlendiğimiz insanlara hepsinden daha fazla dikkat etmek zorundayız.

Aile hayatını bir yolculuğa benzetirsek, yol arkadaşlığına niyetlenen çiftlerin beraberlerinde ihtiyaç duyacakları malzemeleri de getirmeleri ve gerektiğinde kullanabilme becerisini de göstermeleri beklenir. Bu durum bir görev paylaşımı anlamına da gelmektedir. Üstlenilen görevlerin yerine getirilebilmesi için hazırlık ve eğitim şarttır. Bu eğitimi geleneksel olarak kişilerin aileleri verir. Sonra okul ve toplumsal çevre geliştirerek olgunlaştırır. Değerler ve cinsiyete özel görevler bu şekilde yerleşirler. Kadın ve erkek evlendiğinde birbirinin kayıp parçası olan bir madalyon gibi mükemmel bir ekip kurmuş olurlar. İki tarafın da getirdiği benzersiz beceriler ve faydalar vardır.

Ancak, belki de yüzyıllara varan planlı yozlaştırma çalışmalarının bir sonucu olarak, günümüzde aile kurumu büyük ölçüde bozulmuş, nitelikleri çürütülmüş, etki ve yetki alanları talan edilmiştir. Fabrikalar kötüleşince, ürünlerinde kalite ve fonksiyon kaybı yaşanması kaçınılmazdır. Kötü ürünlerden imal edilen malzemelerin de sağlıklı çalışma yetileri neredeyse kalmamış ve ortalık arızalı ürünlerden geçilmez olmuştur. Batının çoktan yaşayıp daha beter manevi sefaletlere düştüğü, Türkiye'nin batıyı biraz geriden takip ettiği toplumsal yıkım atmosferi aynen bu şekildedir.

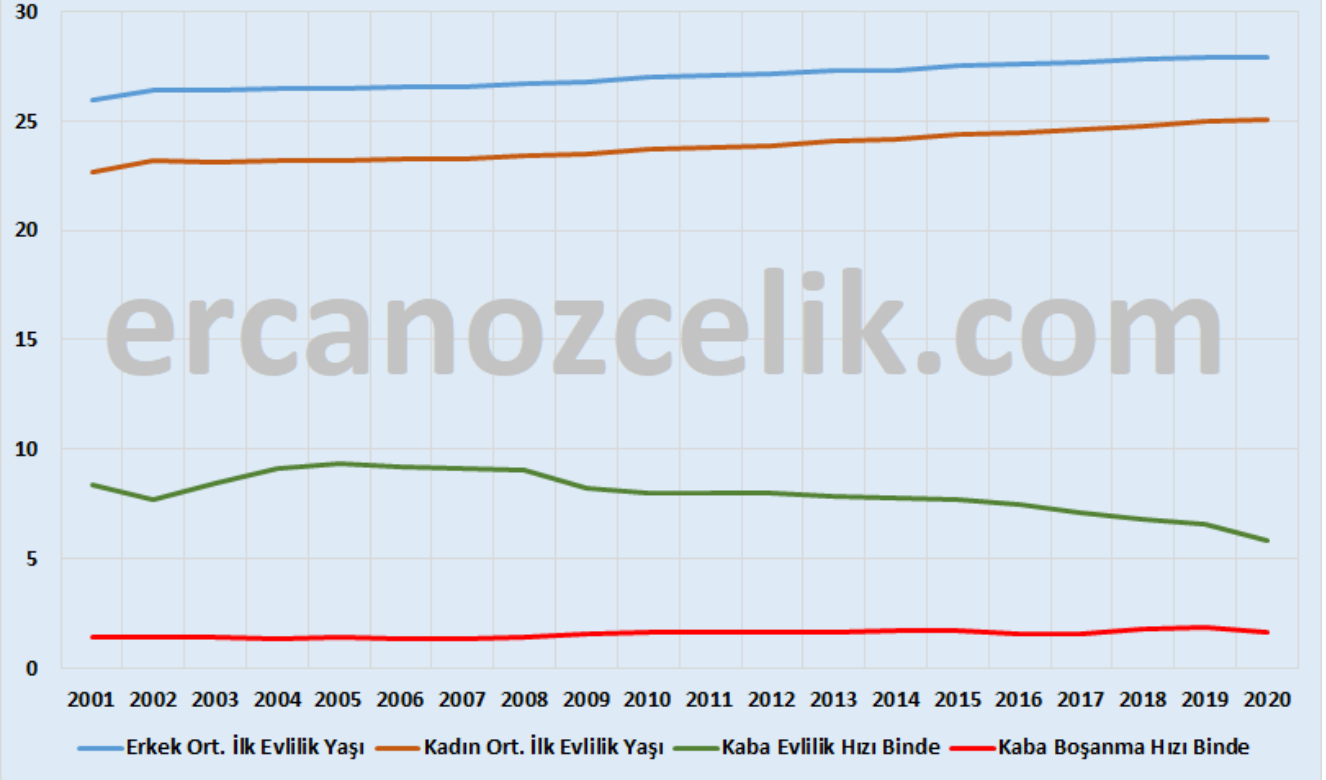
Şimdilerde evlenen gençlerin maalesef önemli bir bölümü; cinsiyetine özel fıkıh hükümlerinden, karı-koca olarak hak ve görevlerinden, gusülden ve namazdan, karşı cinsin önemli özellik ve beklentilerinden, iletişim sanatından, kanaat ve tasarruftan, pratik ev işlerinden, çocuk terbiyesinden, temel gıda ve tarım bilgisinden mahrum ve eksik bir şekilde aile kurmaya çalışıyorlar! Gençlerimiz cinselliği pornografiden, karı-koca aile hayatını kendi çevresinden çok dizilerden, ihtiyaçlarını gidermenin pratik yolunun internet siparişinden geçtiğini öğrenerek büyüyorlar. Evlenmeye karar verenlerin yetkinliği düşük, beklentisi çok büyük, esnekliği ve hayat tecrübesi sifıra yakın olunca çatışma ve anlaşmazlıklar kaçınılmaz oluyor.

Tarafgirliği gözünü ve gönlünü kör etmiş kişilerin, hamaset ve cerbeze taşan nutuklar atmasına bakamayız! Tarih, olaylar, rakamlar ve objektif istatistik göstergeler, nasıl bir uçuruma gittiğimizi bırakın, aşağıya doğru nasıl hızla yuvarlandığımızı çok net gösteriyor!

Bu iddiamı kuru sözle değil, devletin resmi istatistik kurumu (TÜİK) verilerinden hazırladığım grafikler ile açıklamak istiyorum.((<https://biruni.tuik.gov.tr/medas/?locale=tr>)) Laf aramızda, özellikle enflasyon konulu değerlendirmelerinde TÜİK'e ben de sizin kadar güvenmiyor ve objektif bulmuyorum! Bu konularda da güven verdiği günlere kavuşmak ortak temennimizdir. Nüfus verilerinde ise güvenmek durumundayız çünkü aksini ispat edebilecek bilgi ve donanımda değiliz. Grafiklerdeki yılların aralık sınırı tamamen TÜİK verilerinden kaynaklıdır. Grafikleri hazırlarken mümkün olan en geniş yıl aralıklarını seçtim.

1- TÜRKİYE'DE ORTALAMA İLK EVLİLİK YAŞLARI, KABA EVLENME VE BOŞANMA HIZLARI

TÜRKİYE'DE 2001-2020 YILLARINDA ORTALAMA İLK EVLİLİK YAŞLARI, KABA EVLENME VE BOŞANMA HIZLARI

Şekil-1: TÜRKİYE'DE ORTALAMA İLK EVLİLİK YAŞLARI, KABA EVLENME VE BOŞANMA HIZLARI

Şekil-1'de görüldüğü üzere, kadın ve erkeklerin ilk evlenme yaşlarında düzenli bir artış yaşanmaktadır. 2001 yılında 26 olan erkeklerin ilk evlilik yaşı 2020'de 28'e gelmiştir. Kadınlarda ise 22'den 25'e yükseliş söz konusudur. Bu durum için yapılabilecek yorumlar kısaca şunlar olabilir: Üniversite okumanın bütün gençler için neredeyse şart haline gelmesi, erkeklerin askerlik hizmetlerini yaparak evlenmeyi tercih etmeleri, taraflardan en az birisinin işe başlamayı beklemesi, evlilik maliyetlerinin ve aile taraflarının beklentilerinin iyice yükselmesi ekonomik hazırlık sürecini uzattığı için ilk evlilik yaşı da yükselmektedir. Bunlar vaziyetin maddi nedenleriydi.

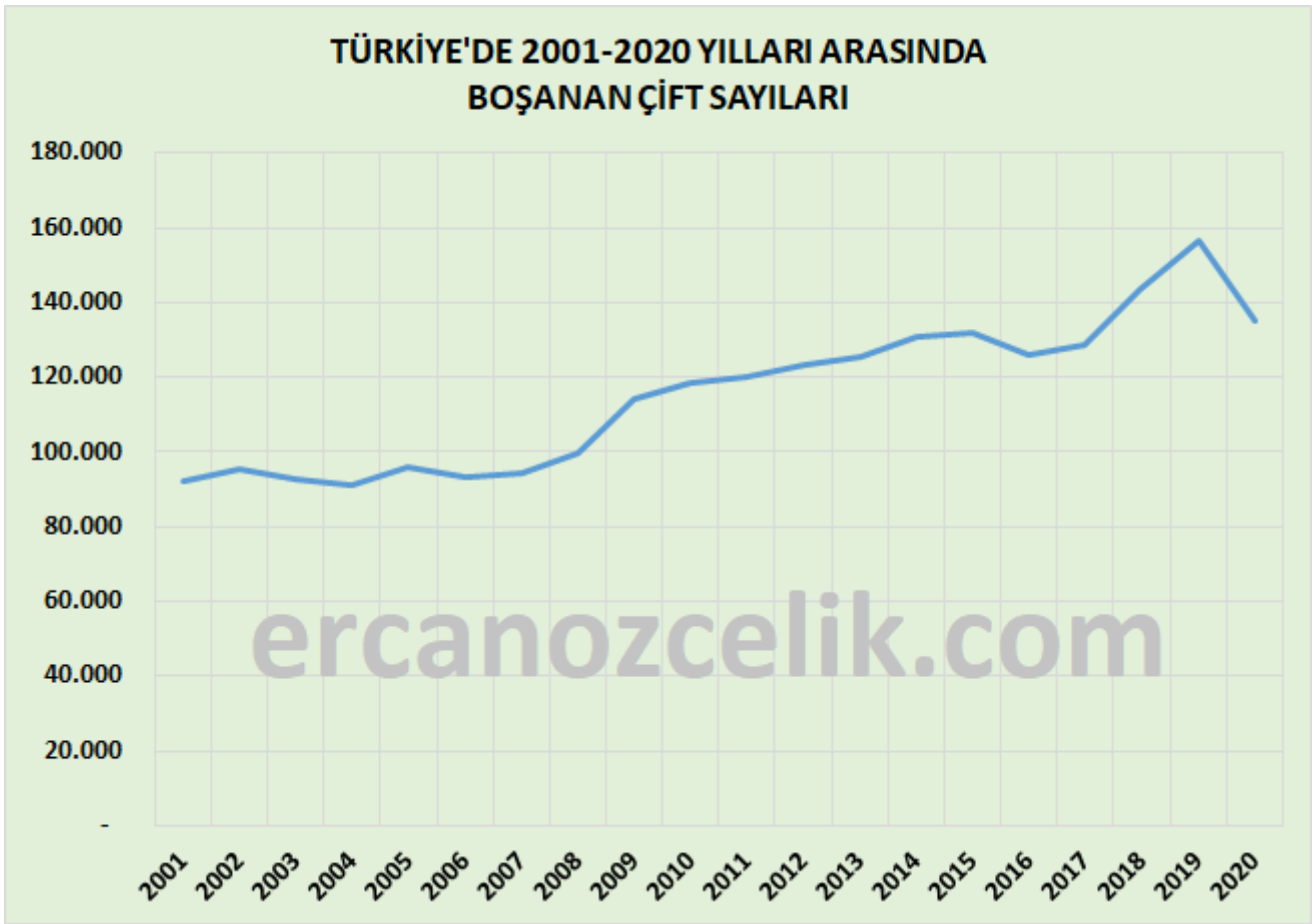
Bir de manevi ve ahlaki nedenleri var! Evlilik, temel olarak meşru bir cinsel birliktelik ve neslin devamı için yapılır. Diğer yan faydaları eşsiz ve benzersiz değildir. Cinselliği evlilik akdi olmadan rahatça yaşayabilen kadın ve erkeklerin sayıca çoğalması, zinadan kaçınacak dini ve ahlaki duyarlılığın azalması, çok eşli zinakar bir hayattan çıkarak tek eşli bir hayata geçmenin isteksizliği, Türkiye'deki yasal şartların evliliği erkekler için büyük bir tuzak ve risklerle dolu bilinmezliğe dönüştürmesi de manevi nedenler arasında sayılabilir. Bütün mevzuat ve uygulamalar kadını putlaştıran bir dönüşüme uğramıştır. TMK, TCK, 6284 gibi yasalar ile erkeklerin namus ve şeref güvenliği hem aile ortamında hem de iş ve toplum hayatında tehlike altındadır. Zaman zaman ortaya çıkan insanlığı kaybetmiş erkeklerin yaptığı fecaatler katmerlenerek, bütün erkeklerin hayatını cehenneme çevirebilecek şartlara bahane edilmiştir. Eskiden sadece nefesine düşkün ve haram-helal hassasiyeti kalmamış erkekler geç yaşta evlenmeyi tercih ederken, artık günümüz şartları yüzünden dindar erkekler de geç yaşlara kadar sabretmeye veya en kötü ihtimalle dini nikahla evlenmeye yönelmektedir. Yasalarımızdaki erkek düşmanlığı dindar, dinsiz, fakir, zengin, işçi, memur, esnaf, ünlü gibi ayırım yapmadan tamamına yansımaktadır.

En son 2000 yılında yapılan genel nüfus sayımında Türkiye'de 67.803.927 vatandaşın yaşadığı tespit edilmişti. ((biruni.tuik.gov.tr/nufusapp/idari.zul)) Adrese dayalı nüfus sistemine geçildiğinde 2007 yılında nüfusun 70.586.256'ya ulaştığı 2020 yılında ise 83.614.362 olduğu tespit

edilmiş.((biruni.tuik.gov.tr/medas/?kn=95&locale=tr)) 2007'den 2020'ye %18'lik bir nüfus artışı yaşanmış. Binde hesaplanan kaba evlilik hızının da benzer bir ivme ile çıkış yapması beklenirken, 2007'den (binde 8,35) 2020'ye (binde 5,84) kadar %30 oranında düşmesi, oldukça trajik ve sosyal açıdan tehlikeli bir sonuçtur. İnsanların evlenmekten kaçındığının dehşetli tablosudur.

Kaba boşanma hızının ise evlenme hızında meydana gelen anormal düşüşün tersine istikrarlı bir şekilde yükselmesi kötüye gidişin başka bir göstergesidir! 2001 yılında binde 1,41 olan boşanma hızı 2020'de 1,62'ye ulaşarak %15 oranında yükselmiştir. Evlenme hızında büyük bir düşüş varken, boşanma hızında yükselişin görülmesi evli çiftler havuzuna eklenenlerden çok daha fazlasının çıktığını, yani evli aile rezervimizin hızla azaldığını, evlilik sürelerinde büyük düşüşler olduğunu göstermektedir. Tek başına Şekil-1'in bile hepimizin şapkamızı önümüze koyarak düşünmesini ve net çareler aramasını sağlaması gerekir!

2- TÜRKİYE'DE BOŞANMA SAYILARI

Şekil-2: TÜRKİYE'DE 2001-2020 YILLARI ARASINDA BOŞANAN ÇİFT SAYILARI

Yukarıda oranlarını verdiğimiz boşanma vakalarının sayısal durum grafiğine baktığımızda söylemek istediğimiz tehlikenin artık olasılık halinden çıkıp fiilen yaşandığını görebiliriz. 2001 yılında 91.994 olan boşanma sayısı genellikle yükselen bir hareketle 2019 yılında 156.587'ye ulaşarak %70'lik bir artış göstermiştir.

Tüm dünyayı sarsan pandemi şartları nedeniyle boşanma sayılarının da 2020 yılında 135.022'ye gerilediği görülmektedir. Bu gerilemenin psikolojik, ekonomik veya sosyolojik mi, yoksa genelde tatil edilen adliye ve bürokrasi nedeniyle teknik bir durum mu olduğunu söylemek, şimdilik zordur.

3- TÜRKİYE'DE 15 YIL ve ÜZERİ EVLİ OLDUĞU HALDE BOŞANAN ÇİFTLER

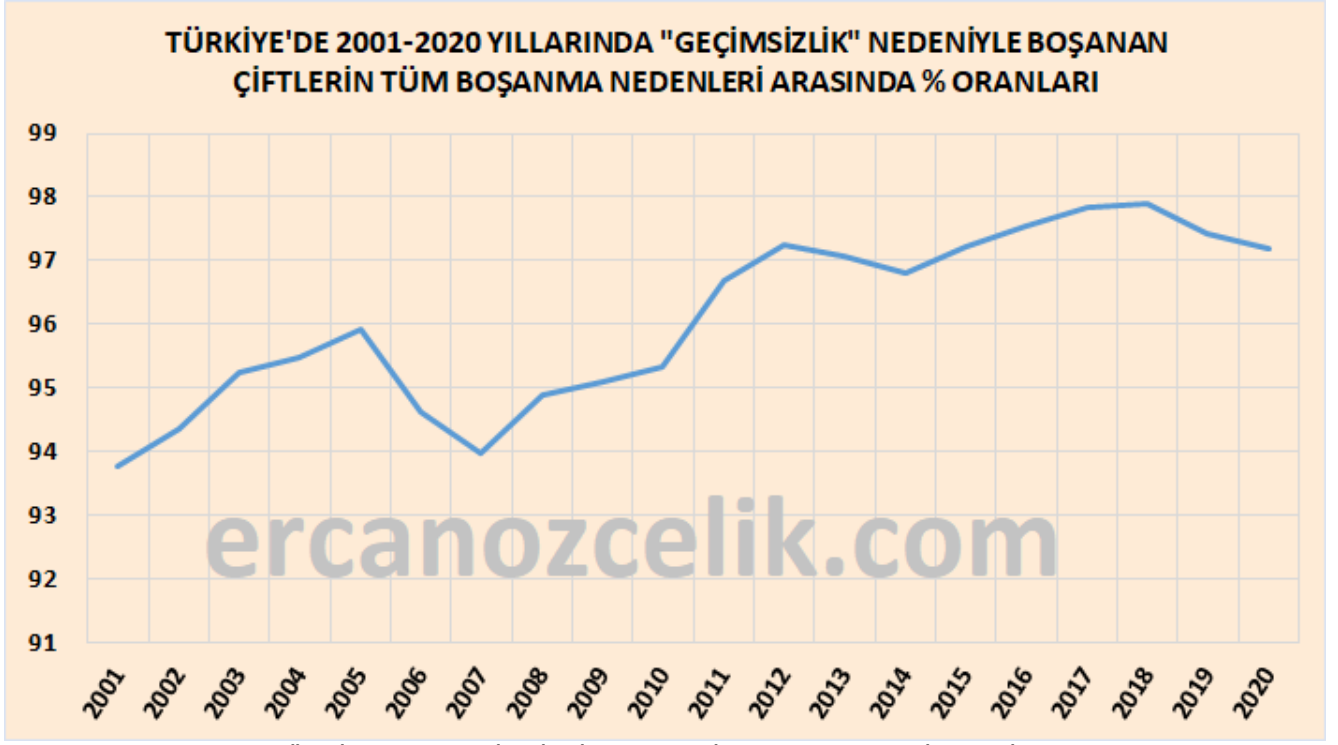

Şekil-3: TÜRKİYE'DE 2001-2020 YILLARINDA 15 YIL ve ÜZERİ EVLİ İKEN BOŞANAN ÇİFT SAYILARI

Bir ailenin kurulduktan 15 yıl sonra dağılması, toplum için çok önemli bir yapıtaşının kırılması, birçok sosyal, ekonomik, psikolojik ve adli olaylara kapı aralanması demektir! Çünkü 15 yıl süren bir evlilikte çok yüksek bir ihtimal ile, en az 1 belki 2 veya daha fazla gelişme çağlarında çocuk var demektir. 15 yıl boyunca kadın ve erkeğin hayat tarzı oturmuş, yaşam ve geçim standartları belli olmuştur. Orta yaşlara gelindiği için bazı sağlık sorunları da başlamış olabilir. 15 yıl sonra boşanan çiftlerin barınma ve geçinme, sosyal çevre içinde kabul edilme ve sağlıklı iletişim kurma imkanları da daralmaktadır.

Şekil-3'deki değerlere baktığımızda, toplum açısından oldukça kötü bir yükseliş görülmektedir. 2001'den 2020'ye kadar, 15 yıl ve üzeri evlilerin boşanma sayılarında %217 oranında bir yükselme görülmüştür! Pandemi şartları sonucu 2020'de bu oran %191'e gerilemiştir.

4- TÜRKİYE'DEKİ EN YAYGIN BOŞANMA NEDENİ OLAN "GEÇİMSİZLİK" ORANLARI

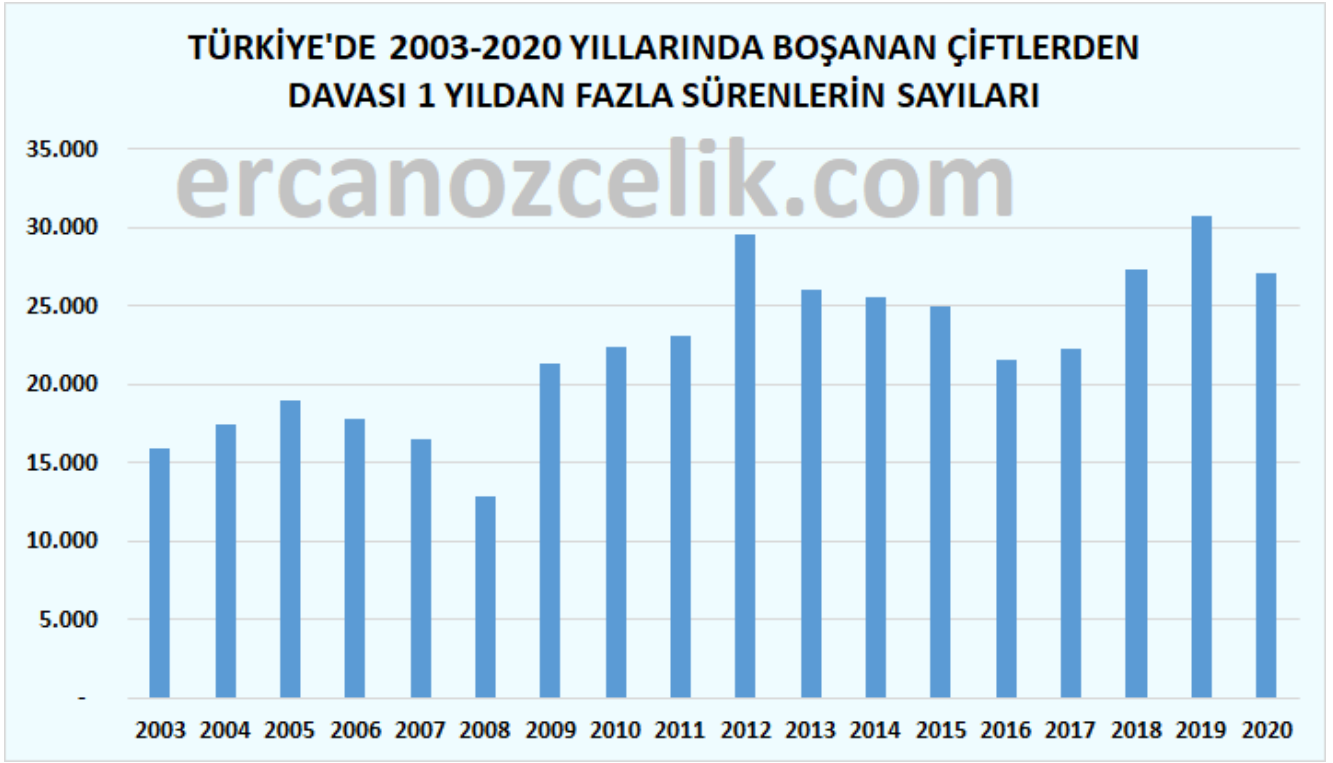

Şekil-4: TÜRKİYE'DE "GEÇİMSİZLİK" NEDENİYLE BOŞANAN ÇİFTLERİN ORANLARI

Boşanmalarda aldatma, şiddet vb. nedenler daha fazla gündeme gelmiş olsa da en yaygın boşanma gerekçesi geçimsizliktir. Geçimsizliğin nedenleri incelendiğinde ekonomik sorunlar, kültür uyumsuzluğu, cinsel problemler, aile ve akraba ilişkileri, iş ve çalışma şartları gibi farklı kaynaklara gidilebilir. Bunlara ilişkin sağlıklı rakamların temini ve yayını güç olduğundan oranları hakkında ancak tahminde bulunulabilir.

Geçimsizliğin bütün boşanma nedenleri arasında %94-98 aralığında yer alması hem iyi hem de kötü bir durumdur. İyiliği, geçimsizlik nedenleri ile ilgili sağlıklı çalışmalar yapıldığında ve aile destekleme faaliyetleri kuru lafta bırakılmayıp somutlaştığında giderilebilir bir sorun olduğunu gösteriyor. Yani geçimsizlik tedavi edilebilen hastalıklar gibidir. Yeter ki teşhis ve tedavisi doğru uygulansın! Bu kadar yüksek oranlarda kayıtlara geçmesi, aynı zamanda acı ve kötü bir durumdur. İnsanlarımızın sabır, iletişim, hoşgörü ve fedakarlık gibi değerlerden uzaklaştığını, basit olabilecek nedenlerle yuvaların yıkılabildiğini, kuruluşu büyük emek ve maddiyatla sağlanan ailelerin, giderek dayanıksız yapılara dönüştüğünü göstermektedir.

5- TÜRKİYE'DE BOŞANMA DAVALARININ SÜRELERİ

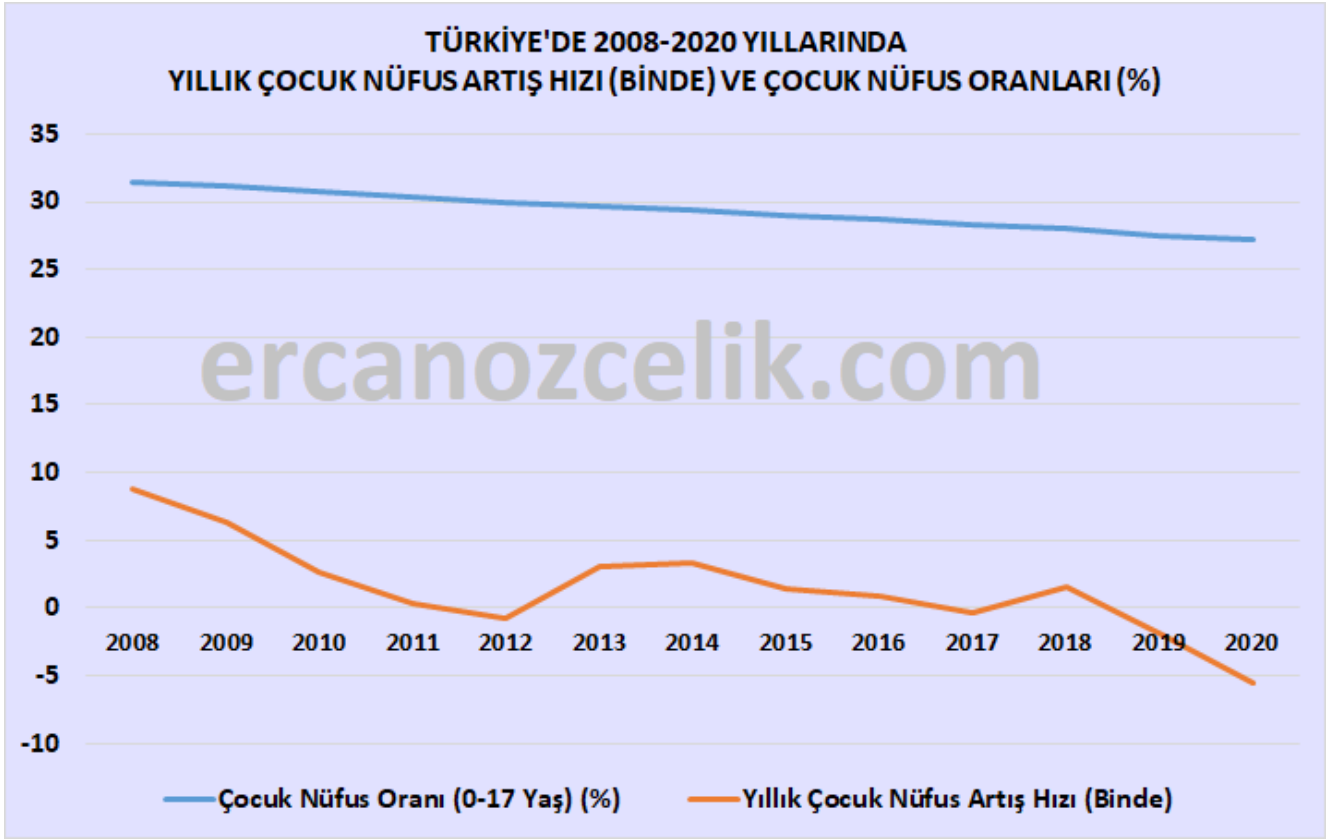

Şekil-5: TÜRKİYE'DE BOŞANMA DAVASI 1 YILDAN FAZLA SÜREN ÇİFTLERİN SAYILARI

Boşanma davalarının uzun sürmesi sosyal ve ekonomik yönden çöküşe götürdüğü gibi, boşanmaya kararlı ama şartlar konusunda anlaşamamış çiftlerin ilişkilerini sonlandırmaması nedeniyle, pek çok şiddet olaylarına kapı aralayan yıpratıcı bir süreçtir. Resmi olarak boşanamayan çiftlerin hayatlarına devam etmesi ve kendi düzenlerini kurması çok zor olmaktadır. Kadın ve erkeğin nikah altında olmaları yüzünden namus sorumluluğu devam ettiği için, tartışma ve şiddete dönüşebilen olaylara neden olabilmektedir.

Boşanma davaları açıldığında, genellikle tarafların kusuruna bakılmaksızın erkeğe tedbir nafakası yüklenmesi ve davanın sürdüğü yıllar boyunca, belki de aldatma konulu bir boşanma olsa bile karşı tarafa devlet zoruyla para verilmesi de yaşanan ve Yargıtay kararları ile içtihadı dönüştüren uygulamalardır. 2020 yılında sonuçlanan boşanma davalarının %20'sinin 1 yıldan uzun sürdüğü tespit edilmiştir.

6- TÜRKİYE'DE YILLIK ÇOCUK NÜFUS ARTIŞ HIZI (BİNDE) VE ÇOCUK NÜFUS ORANLARI (%)

Şekil-6: TÜRKİYE'DE YILLIK ÇOCUK NÜFUS ARTIŞ HIZI (BİNDE) VE ÇOCUK NÜFUS ORANLARI (%)

Bu grafik, geleceğin nesillerimiz açısından pek de parlak olmadığını gösteriyor! Çünkü, batıda gördüğümüz kronik toplum yaşlanması hastalığına bizde tutulmuş ve etkilerini hızla görmeye başlamış durumdayız. İçinde bulunduğumuz sosyal ve ekonomik şartlar, kültürel yozlaşma, kadınların aşırı istihdam seferberliği, evlilik yaşının giderek yükselmesi, evliliğin doğal koruma ve güvencelerinin kaybolması, gayri meşru hayatın ve zinanın kolaylaşıp yaygınlaşması, çocuk yetiştirme şuurunun ve sorumluluğunun azalması gibi çok sayıda maddi ve manevi nedenlerden dolayı, yüzdeler çocuk nüfus oranımız kötü yönde istikrarlı bir şekilde düşüyor.

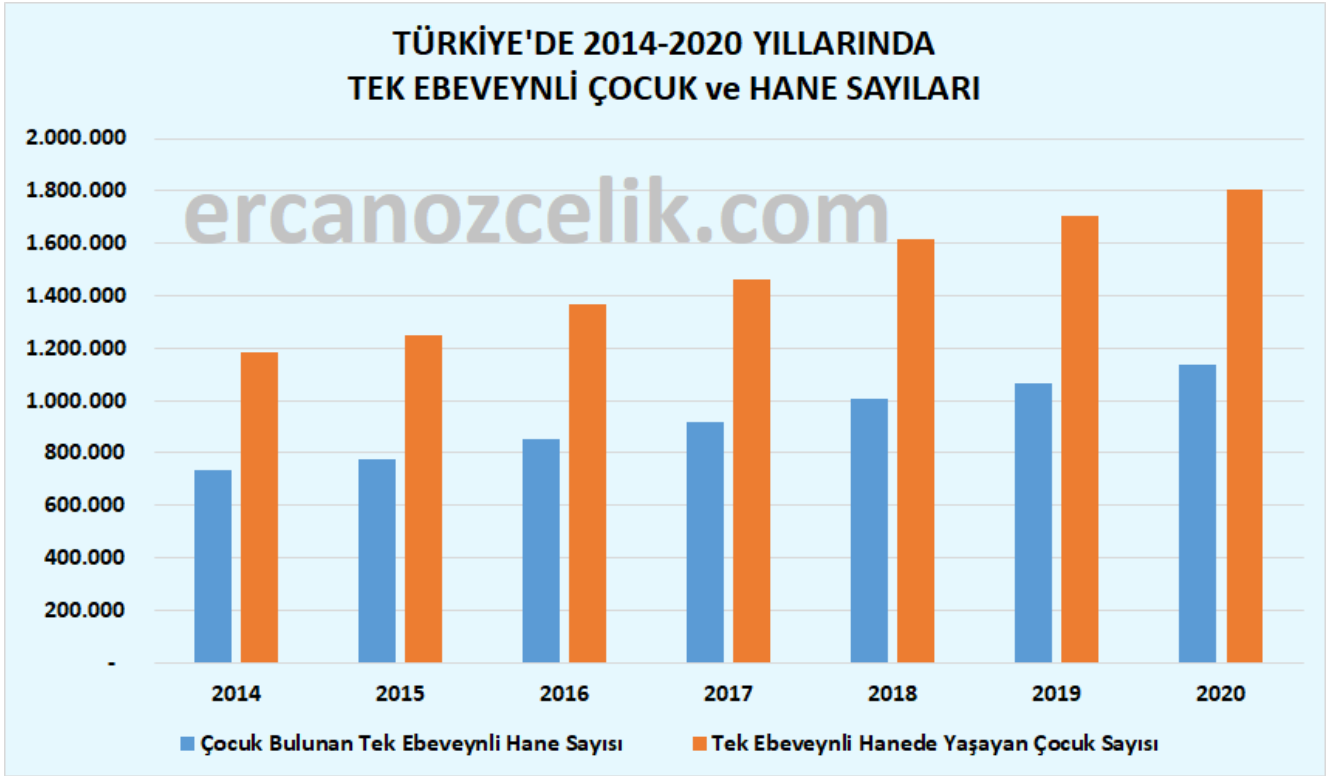
Bindelik hesaplanan yıllık çocuk artış hızımız ise durumu daha net gösteriyor. 83 milyon insanın yaşadığı toplumda çocuk artış hızımız -5'lere kadar düşmüş. Yani çocuk sayımız her geçen gün azalıyor ve yenileri gelmiyor.

Bu feci durumu düzeltmek, kuru hamasi nutuklar ile mümkün olamaz herhalde! Hükümetin bir yandan en az 3 çocuk yapın derken, diğer yandan her gün kadınları evlerinden koparıp kapitalizmin maaşlı kölesi yapabilmek için sürekli projeler geliştirmesi, kreş yardımı gibi teşvikleri sadece çalışan kadınlara vermesi, erkeklerin maaşlarında hissedilir bir iyileştirme yapmaktan kaçınması, tek maaşla geçinmeyi imkansız kılacak şartlara neden olması, çalışan babalara 3 çocuk için toplam 134 lira 85 kuruş gibi komik ödemeler yapması (mesela benim maaş bordromda öyle) gibi acayip ve zıt uygulamalar ile bu gidişi durduramayız!

Aile konusu, eğitim ve istihdam politikaları ile beraber yeniden akıllı selim ile masaya yatırılmalı ve hedeflerin hayata geçmesini sağlayacak makul maddi ve manevi teşvikler ile birlikte harman edilmelidir!

7- TÜRKİYE'DE TEK EBEVEYNLİ ÇOCUKLAR ve TEK EBEVEYN YAŞAYAN HANELER

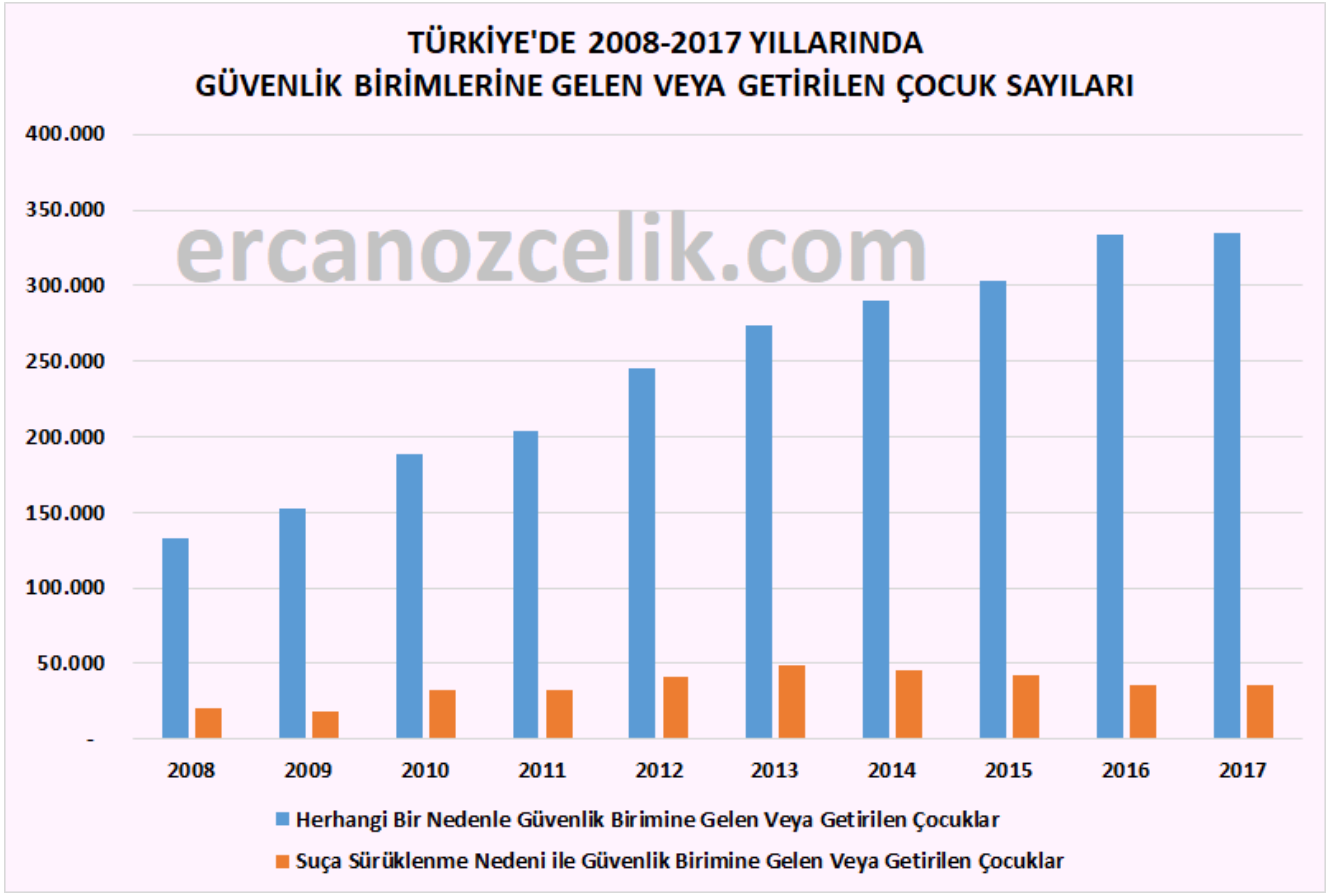
Şekil-7: TÜRKİYE'DE TEK EBEVEYNLİ ÇOCUK ve HANE SAYILARI

Yıkılan her ailenin enkazı altında kalan değişmez kurbanların başında çocuklar gelir! Özellikle gelişme çağındaki çocukların, aile hayatlarından eksilen ebeveynin yokluğu nedeniyle yaşadıkları travma ve yoksunluklar, ömür boyu onları takip eden ve gelecekteki davranışlarından kariyerlerine kadar bütün ilişkilerini, genellikle kötü etkileyen bir durumdur. Parçalanmış aile çocuklarının, kendileri de büyüdüklerinde, sağlıklı aile kurma becerileri sınırlı kalıyor ve maalesef büyük bir çoğunluğu boşanarak ebeveynleriyle aynı kaderi yaşıyorlar.

Türkiye'de aile hayatını etkileyen yasal zeminin ve diğer şartların, giderek toplumun temel değerlerinden kopması ve yozlaşması sonucu, ailede sürekliliği sağlamak giderek zorlaşmıştır. 2014 yılında tek ebeveynli hane sayısı 735.838 iken, 2020 yılına kadar %154 artış yaparak 1.135.842'ye ulaşmıştır. İçinde çocuk bulunan hane halkı sayısına oranladığımızda yaklaşık %10'a denk gelmektedir. Yani içinde çocuk bulunan her 10 evden 1'inde anne veya babadan birisi eksiktir! Bu rakam büyük bir sosyal felaket ve yıkım göstergesidir!

Boşanan ailelerin mazlumları olan çocuklardan, tek ebeveyniyle birlikte yaşayanların sayısı da 2014 yılında 1.182.068 iken, 2020'ye kadar %153 oranında artışla 1.806.077'ye çıkmıştır. Yani neredeyse 2 milyon evladımız anne veya babasından mahrum olarak büyümekte ve bu travma ile toplumsal hayata karışmaktadır.

8- TÜRKİYE'DE GÜVENLİK BİRİMLERİNE GELEN VEYA GETİRİLEN ÇOCUKLAR

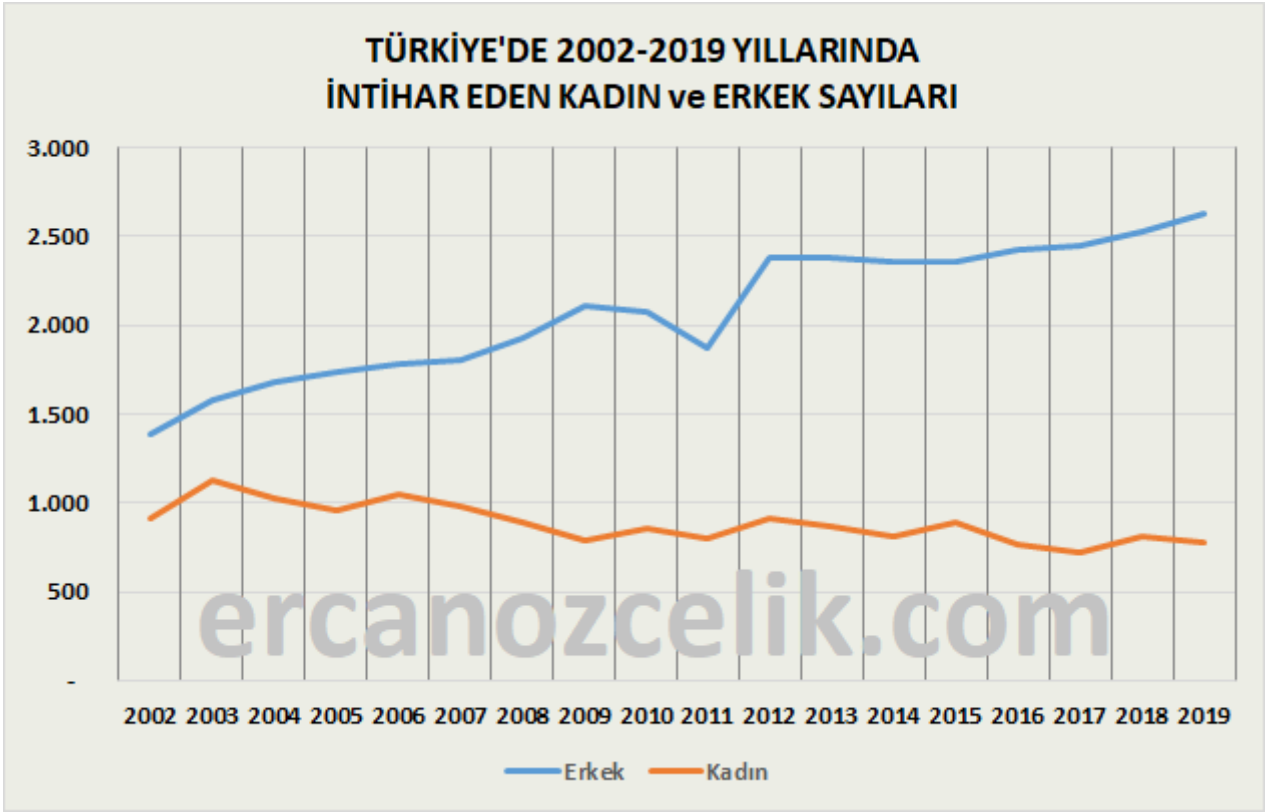
Şekil-8: TÜRKİYE'DE GÜVENLİK BİRİMLERİNE GELEN VEYA GETİRİLEN ÇOCUK SAYILARI

Bir önceki başlıkta ifade ettiğimiz gibi, 2020 yılı kayıtlarına göre 2 milyona yaklaşan tek ebeveynli çocuğumuz bulunmaktadır. Adli kayıtlar, suça itilen veya suç mağduru olan çocukların önemli bir kısmının boşanmış ailelerden geldiğini gösteriyor. Yani boşanmış aile çocukları uyuşturucu, alkol, adi suçlar, fuhuş, terör vb. olaylara daha fazla karışıyorlar. Çünkü ebeveyn eksikliğinden kaynaklanan maddi ve manevi yoksunluk içinde istismara daha fazla açık, daha öfkeli ve kontrolsüz davranabiliyorlar.

Her hangi bir nedenle (suça sürüklenme, mağduriyet, tanıklık vb.) güvenlik birimlerine gelen veya getirilen çocuk sayısı, 2008 yılında 132.592 iken, 2017'e kadar %253 artış yaparak 335.242'ye gelmiştir. Doğrudan suça sürüklenme nedeniyle güvenlik birimlerine gelen veya getirilen çocuk sayısı da 2008'deki 19.954'den 2017'e kadar %180 artış yaparak 35.986'ya çıkmıştır.

Küçük yaşlarda hırsızlık, gasp, torbacılık gibi adi suçlarla tanıştırılan çocuklar, zaman içinde büyüdükçe toplum açısından tehlikeli birer suç makinesine dönüşmeye, terör örgütlerinin maşası olmaya namzettir. Bu konu Milli Güvenliğimizi tehdit edecek boyutlara gelmiştir. Suç işlendikten sonra ceza ve ıslah değil, suça iten sebepleri ortadan kaldırarak koruma ve önleme esas olmalıdır. Bunun da en etkili ve temel yolu aile bütünlüğünü korumak, çocukların sağlıklı ve huzurlu aile ortamlarında yetişmelerini sağlamaktır.

9- TÜRKİYE'DE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Şekil-9: TÜRKİYE'DE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEK SAYILARI

İslam dini intihar etmeyi, yani kişinin kendi hayatına son vermesini kesinlikle yasaklar ve en büyük günahlar arasında olduğunu beyan eder. Kur'anı Kerim'de Rabbimizin "... *Kim, bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, o sanki bütün insanları öldürmüştür. Her kim de birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa sanki bütün insanları yaşatmıştır...*"((kuran.diyadin.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/maide-suresi-5/ayet-32/diyadin-isleri-baskanligi-meali-1)) ayeti var iken, kişinin kendisine emanet olarak verilen canını almasına asla hoşgörü ile yaklaşamaz.

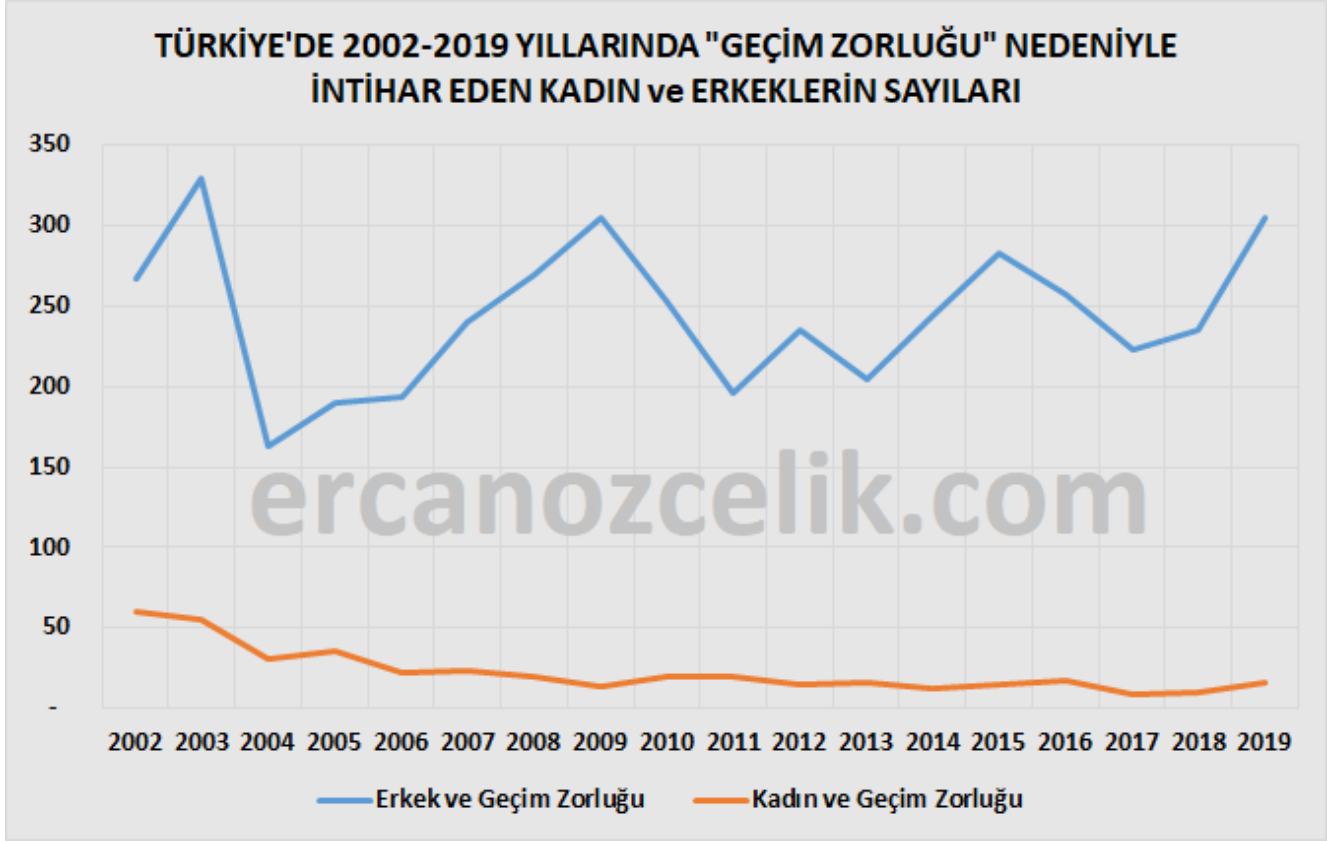
Büyük bir kısmı Müslüman olan ülkemizde, Şekil-9'da görüldüğü gibi intihar olaylarının özellikle erkekler arasında yaygınlaşmasına sırf dindarlığın azalması nazarıyla bakılamaz. Kendi hayatına son veren kişilerin temelde mazlum ve mağdur ağırlıklı oldukları görülmektedir. Cinnet geçirerek cinayet işledikten sonra kendisi de intihar eden kişiler müstesna olarak, intihar edenler başkasına veremedikleri zararı kendi canlarına vermeyi tercih eden, çaresiz ve toplumdaki yeterince destek alamamış kişilerdir.

Polis Akademisinin 2016-2017 ve 2018 yıllarını kapsayan Dünya'da ve Türkiye'de Kadın Cinayetleri Raporuna yansıyan çok önemli bir gerçek vardır: Kadın cinayeti işleyen failerin %86,5'inin daha önce herhangi bir suçla ilgili sabıka kaydı bulunmamaktadır.((pa.edu.tr/Upload/editor/files/Kadin_Cinayetleri_Rapor.pdf)) Hiç suça karışmayan birisini, durup dururken azılı bir katil moduna sokan nedenler irdelenerek önleyici çözümler, iyileştirmeler yapılmadıkça, istemediğimiz vahşet olaylarıyla karşılaşma riskimiz sürecektir. Sivrisinekle mücadelede bataklığı kurutmak deyimi tam olarak bunu tanımlamaktadır.

Sosyal ve ekonomik düzenin bozulması, aile ve akraba arasında dayanışma kültürünün gerilemesi gibi nedenlerin yanında, aile birliğinden koparak tek başına kalan kişilerin intihar etmeye daha meyilli olduğunu uzmanlar hatırlatıyorlar. Kadın intiharlarının giderek azalması her şeye rağmen sevindirici bir gelişmedir. Erkek intiharlarında grafiğe yansıyan şekilde bir yükselişin olması da hepimizi kaygılandırması gereken bir durumdur. 2002 yılında intihar eden erkek sayısı 1.392 olarak tespit edilmişken, 2019 yılında %189'luk artışla 2.626'ya kadar yükselmiştir.

Bu görüntü, artık “erkeğe pozitif ayrımcılık” adı veya başka bir isim altında Adaletin herkes için hakkaniyetle tesis edilme vaktinin geldiğini gösteriyor. Kimseye ayrımcılık yapılmamasın, herkes kadim değerlerimize ve fitratımıza uygun esaslar ile muamele görsün demeliyiz!

10- TÜRKİYE’DE “GEÇİM ZORLUĞU” NEDENİYLE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Şekil-10: TÜRKİYE’DE “GEÇİM ZORLUĞU” NEDENİYLE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Bu grafik yapılan bütün yozlaştırma ve dengeleri değiştirme çalışmalarına karşılık, erkeklerin kendilerine fitraten verilen ailenin geçimi görevini üstlendiklerini, hiç tasvip etmediğimiz bir yöntem olmasına rağmen, kendilerini başarısız ve tükenmiş hissettikleri anda geçim zorluğu nedeniyle dayanamayarak intihara yönelebildiklerini acı bir şekilde gösteriyor. Toplumun ve devletin, intiharın eşiğine kadar gelen bireylerini fark ederek tedbir alması ve destekleyici faaliyetlerde bulunması gerekir. Ne yazık ki “süresiz nafaka” mahkumu bir erkek işsiz ve parasız kalsa bile yakasına yapışarak zorla tahsil etmeye çalışan, tahsil yolu bulamadığında tefecilerin kurbanlarının bacağına sıkması gibi, nafaka ödeme gücü olmayan erkeği 3 ay tazyik hapsine atan ve bu sırada nafaka borcunu da işletmeye devam eden, yine Devletin kendisi olunca söylenecek fazla bir şey kalmıyor! Pandemi şartlarında bile bu acımasız uygulamayı sürdürenlerden çok şey mi bekliyoruz acaba?

Kişileri intihara sürükleyen diğer nedenleri de gösterebilmek ve bir fikir verebilmek için, 2019 yılında intihar eden kadın ve erkeklerin durumunu gösteren Tablo-1’i de dikkatinize sunarım:

İntihar Nedenleri	2019 Yılı Erkek	2019 Yılı Kadın	Erkek % Oranı	Kadın % Oranı
Aile Geçimsizliği	97	30	3,69	3,85
Bilinmeyen	861	233	32,79	29,87
Diğer	764	248	29,09	31,79
Geçim Zorluğu	305	16	11,61	2,05
Hastalık	521	227	19,84	29,10
Hissi İlişki ve İsteddiği İle Evlenememe	67	24	2,55	3,08
Öğrenim Başarısızlığı	4	2	0,15	0,26
Ticari Başarısızlık	7		0,27	-
Toplam	2.626	780	100,00	100,00

Tablo-1: 2019 YILINDA İNTİHAR EDEN ERKEK VE KADINLARIN NEDENLERİ, SAYI VE ORANLARI

SONUÇ ve ÖNERİLER

Yukarıda gösterilen reel veriler ışığında, ailenin birliği, nüfus dengemiz, çocuklarımızın maruz kaldığı sorunlar, yapılabilecek en kötü tercih olan intiharı seçen vatandaşlarımızın durumu, Devletin ve Milletin ihmal edebileceği sınırların çok ötesine geçerek sosyal bir felaket boyutuna ulaşmıştır. Bu faciaları önlemek ve sonuçlarını temizlemek için çok yönlü, eş zamanlı ve eş güdümlü çalışmaların derhal başlatılması gerekir. Çünkü düşmanlarımız yıllardır aynı taktikle saldırarak sonuç alıyorlar! Hatta içimizden devşirdikleri paralı veya gönüllü uşakları ile oldukça sinsi ve etkili projeleri de kesintisiz yürütüyorlar. Karanlığa küfretmek yerine mum yakar gibi, sorunlarımızı belirlemeli, önem sırasına göre dizmeli ve AİLE ACİL EYLEM PLANI yaparak derhal uygulamalıyız!

Yiğit düştüğü yerden kalkar deyiminde olduğu gibi, sosyal erozyonun ilk başladığı nokta olan Aile kurumunu tekrar güçlendirmek esas olmalıdır. Aile ile birlikte eğitim ve adalet politikalarımız ve mevzuatımız da acilen asli değerler odaklı revizyona alınmalıdır.

Verilerle açıkladığımız sosyal tablodan dolayı, ailelerin sağlıklı bireyler yetiştirip bunların da nitelikli yeni aileler kurma kapasitelerinde büyük bir gerileme yaşanmaktadır. Öyleyse, en azından kuruluş kararı verilen aileleri, güçlü bir başlangıç noktasına çekmek mümkün olabilir. Bunun için, ilk defa evlenmeye karar veren gençleri, yaşadıkları şehir ve çevre şartlarına göre uyarlanmış, hızlı ama etkili bir eğitim programına alarak "Evlilik Ehliyeti" kazanmalarını sağlamamız gerekir. Toplumun geleceği için, ailelerimiz istenilen düzeye gelene kadar, bu tedbirleri almak zorundayız. Tıpkı pandemilerde alınan sağlık tedbirleri gibi!

Ancak, adı Milli konulsa da içeriği bir türlü milli olamayan müfredatımız gibi sorunlu, dinimize ve kültürümüze yabancı bir program ile, isteksiz, gönülsüz ve değerlerimize muhalif eğitimler tarafından yapılacaksa hiç başlamaması daha iyi olacaktır! Çünkü, şimdiye kadar okullara verdiğimiz çocukların genellikle manevi dünyalarının içiştir edilmesi gibi bir sonuçla tekrar karşılaşmak istemiyoruz!

Evlilik okullarında gençlerimize;

- İletişim sanatı (beden dili, öfke kontrolü, karşı cinsle iletişim vb.),
- Temel sağlık, anatomi ve fizyoloji bilgileri (ilk yardım, organ ve sistem görevleri, normal ve

anormal hayati bulgular, kadın ve erkek vücuduna özel yapılar vb.),

- Sağlıklı ve helal cinsel hayat bilgileri, cinsel kurallar ve sınırlar,
- Çocuk bakımı ve terbiyesi,
- İslam dini esasları (temel akaid, ibadet ve temizlik, mezheplere özel farklar, evlilik fıkhi, İslam'da kadın/erkek/çocuk hak ve görevleri vb.)
- Farklı din mensupları için İslami konuların ayrıldığı özel müfredat,
- Ev ekonomisi ve evle ilgili temel beceriler (bütçe oluşturma, harcama ve tasarruf kuralları, gıda hazırlama ve saklama esasları, giysi hazırlama ve basit giysi tamirleri, elektrikli ev ve mutfak aletlerinin kullanımı, basit arızalarda tespit ve tamir, temel elektrik esasları ve elektrikle ilgili sorunlara doğru müdahale esasları, önemli e-devlet uygulamalarına erişimi ve kullanma, temizlik ve hijyen esasları, acil durum ve afetlere karşı farkındalık bilinci,

Gibi temel konuların eğitimi ve kadın ve erkeklere özel gruplar halinde verilmeli ve ciddiye alınması için kurs sonunda sınava tabi tutulmalıdır.

Evlilik okullarının müfredatının belirlenmesinde ve eğitimcilerin eğitiminde Üniversitelerin koordinasyonu altında, Diyanet İşleri Başkanlığı, diğer din temsilcilikleri, Sağlık Bakanlığı gibi kurumlar ile işbirliği sağlanabilir. Yaygın ve yeterli eğitimciler, gerek belediye kadrolarında, gerekse işbirliği yapılan kurumların taşra teşkilatlarında hazırlanıp belirlendikten sonra, evlilik okulları fiilen Belediyelerin bünyesinde ve sponsorluğunda hayata geçmelidir. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığımız, hemen hemen bütün enerjisini feminist kadın projeleri ile harcadığından, böyle bir projede istekli ve yararlı katılım sağlayabilir mi? Bu konuda kuvvetli şüphelerim olduğunu belirtmeliyim!

Ezcümle, evlilik okulları yararlı ve değerlerimizle barışık bir müfredat eşliğinde, adanmış eğitimcilerin yürekli çalışmasıyla kısa zamanda çok etkili sonuçlar verebilir. Aile kurumunu ihya etmek için evlilik okulları ile beraber, medyadan eğitime, yasalardan kurumların politikalarına kadar, diğer alanlarda da yaygın bir düzenlemeye gitmemiz gerekiyor!

Kaybettiğimiz her aile, geleceğimizden koparılan bir değer ve yenildiğimiz bir savaş cephesidir!

Yüce Allah, Milletimize ve Devletimize aile kurumunu yeniden asli makamına getirecek imkan ve gayretleri nasip eylesin! Yoksa sonumuz hiç iyi değil!...

Kaynaklar:

Görsel: esenler.bel.tr

Erkeklere Yönelik Şiddete Dur Diyecek Yok mu?

Cinsel bÖlucölögün, aile kurumuna saldırının, din ve kÖltür dÖşmanlığının kutsanmış parolası, “Kadına Karşı Şiddetle Mücadele” oldu! Bu deyim öyle bir hal aldı ki, aynı zorunlu resmi tören ritüelleri gibi, hemen her kesimden siyasetçilerin dilinden dÖşmeyen, küresel çaplı manevi insanlık savaşının asimetrik saldırıları için tartışılmaz bir gerekçesi haline geldi!

Kadına şiddet ifadesi, modern zamanların öne çıkan putlarından birisidir! Eskiden, putlar için düzenlenen tapınma ayinlerinde kurbanlar ve hediyeler sunulurdu. Kadına şiddet putunun değişmeyen kurbanları da erkekler, aile, İslam dini esasları, gelenekler, kÖltür vb. değerlerimizdir! Bu kurban verme ayinleri, önceleri küçük can yakmalarla başlamışken, artık idam ve uzuv kesme gibi telafi edilemeyen zararlı boyutlara taşınmıştır!

Daha önceki yazılarımda CEDAW, İstanbul Sözleşmesi, 6284 kanunu, TMK ve TCK gibi yasalarda aile kurumunun, dini ve kÖltürel değerlerin uğratıldığı zararları ve tehlikeleri ayrıntılı işlediğim için tekrara girmek yerine, erkeklere yönelik şiddetin unsurlarına odaklanmak istiyorum.

Toplumsal cinsiyet eşitliği, bazılarının iddia ettiği gibi sadece kadın ve erkek rolleriyle sınırlı değildir. Sex, yani doğuştan gelen fiziksel cinsiyet kalıplarını kabul etmez. Gender, yani toplumsal cinsiyet rolleri sayesinde kadın, erkek veya DİĞER seçeneklere karşı açıklığı ve değiştirilebilmeyi esas görür. Yani fiziksel cinsiyet ayrımlarını ve bunlara yüklenen geleneksel rollerle birlikte yok sayarak, tercih edilebilen ve istenildiğinde değiştirilen cinsel yönelimin (sapkınlığın) her şubesine geçebilmeyi amaçlar. O yüzden, toplumsal cinsiyet eşitliğini veya adaletini savunuyorum diyen birisi, sadece kadınların veya erkeklerin geleneksel rollerine karşı çıkmakla kalmayıp, LGBTQ+ diye tanımlanan cinsel sapkınlık yelpazesindeki bütün çeşitleri de savunmuş ve meşru kabul etmiş olur! Toplumsal cinsiyet eşitliğinin, sadece kadına karşı şiddeti önleme amaçlı olduğunu savunanlar, heterojen erkek-kadın beraberliğine karşı çıkanlarla, erkeklik olgusuna sistematik saldıranlarla aynı safta buluşmuş olurlar. Erkeğe yönelik şiddetin unsurlarından birisi budur.

Herhangi bir olayda fedakarlık, yoğun çalışma ve ekonomik destek gerekiyorsa, erkeğin bütün modern

ve geleneksel sorumluluklarını eksiksiz üstlenmesi istenir ve kanun kuvvetiyle uygulanır. Mesela evlilik öncesindeki hemen her masrafın, hediye ve organizasyonun erkek tarafından yapılması veya finans sağlaması istenir. Evlilik töreninde takılan altınlar sorgusuz kadınıdır. Evlilik süresince yapılacak harcamaların erkek tarafından karşılanması beklenir. Boşanma halinde çocukların nafakası ve eski eşe ömür boyu haraç niteliğindeki süresiz nafakayı da yine %99 oranında erkeklerin ödemesi sağlanır. Bundan kaçınırsa veya yapamazsa, benzer suçlarda verilmeyen tazyik hapsine mahkum edilir. Uzaklaştırılarak artık istenmediği evin giderlerini de ödemeye devam eder. Velayeti rızası olmadan alınan evladını, mahkemenin izin verdiği sınırlı saatlerde, görme hakkını gasp eden karşı tarafa (genelde kadın cephesi) devletin yaptırımını olmadığı için, tıpkı bir mal gibi haciz uygulanarak belki kavuşabilir. Bu çocuk haczinin bütün yükü babalara vurulur! Devletin maliyesi zorunlu harçla, görevli memurlar yevmiye bedeliyle, gariban babanın yükü olurlar. Bazen sırf parası yetmediği için aylarca çocuklarından mahrum kalırlarken, maruz bırakıldıkları ekonomik ve psikolojik şiddeti kimse önemsemez!

Her yıl otomatikçe bağlanan nafaka artırım davaları, hiç bitmeyen boşanma dosyaları da avukatlar için bitip tükenmeyen bir rant kaynağıdır! Zaten hemen her aile davasında ya tam kusurlu ya da eşit kusurlu olsa bile ekonomik sömürünün değişmez kurbanı erkeklerdir. Yargıtay'ın içtihatlarına göre, kadının kocasını aldatmış olması, çocuklarının başkasından olması, kadının asgari ücretle bir yerde çalışması, sigortasız kayıt dışı çalışması, bir erkekle gayri meşru veya dini nikah altında beraber yaşaması, nafaka bağlanmasına veya almaya devam etmesine mani değildir! Sadece resmi nikahla evlilik yaparsa yoksulluk nafakası düşer. Nafaka ödemeye mahkum taraf olan erkeğin işsiz kalması, maaşının asgari ücret düzeyinde olması, başkasıyla evlenip çoluk çocuğa karışması, %100 görme engelli, sağır, dilsiz veya yatağa mahkum sakatlığının olması da ömür boyu nafaka ödeme borcunu kaldırmaz! Ödeyemezse üzerine kayıtlı olan neyi varsa; maaşına, malına, evine, arabasına haciz gelir, zorla tahsil edilir. Haczedilecek bir şey bulunamazsa 3 aydan başlayan tazyik hapsine gönderilir! Hapisteyken de borcu işletilmeye devam edilir. Pandemi sırasında, dünyanın kapandığı, işyerlerinin iflas ile dağıldığı günlerde bile aksatılmayan birer zulüm olmuştur, nafaka hacizleri ve hapis cezaları.

Bütün erkekler, 7 gün 24 saat cinsel şiddete maruz kalıyor! Sokakta, işyerinde, eğlence mekanlarında, çarşıda, pazarda, basında, TV'de, internette, her geçen gün şiddeti artan bir cinsel sömürüye maruz kalıyorlar. Araba lastiğinden diş fırçasına kadar, bütün ürünlerin reklamında değişmez unsurlardan birisidir kadın bedeni. Çıplaklık eskiden belli mekanlarda ve zamanlarda sınırlı bir hayat tarzı iken, şimdi hemen her yerde yatak odasından fırlamış gibi hoyratça bedenini sergileyen kadınların, cinsel şiddetine maruz kalıyoruz! Çıplaklık ve teşhircilikten kaçıp kurulabileceğimiz bir belde veya zaman kalmadı. Erkekler de gözünü kapatsın diyenler sadece kısmen haklıdır. Göz kapatmakla da bitmiyor işler. Günlük hayatta pis ve ağır olduğu için erkeklerin devam ettiği meslekler dışında, kadınların olmadığı bir iş kolu kalmadı! Muhatap olmaya mecbursunuz. Tesettürlü kadınlar dahi yoğun bir makyaj ve kokulanma ile varlıklarını belli etmek için çırpınır hale geldiler. Ne çare ki, Allah erkekleri kadınlara karşı oldukça meyilli, ilgili ve muhtaç yaratmıştır. Kendisini bu imtihandan koruyabilecek bir babayiğit yok gibidir. Herkes Hz. Yusuf gibi olamaz ve Rabbi tarafından özel korunma imkanı bulamaz. Her an ve her yerde kendini gösterebilen teşhircilerin, kasıtlı tahrik ve taciz için davrananların, ticari pazarlama aracına dönüşen bedenlerin ve görüntülerin, zoraki muhatabı olan erkeklere karşı yapılan bu cinsel şiddet eylemlerini, yok sayabilir miyiz?

Geçmişten günümüze bütün AİLE Bakanlarının sadece kadınlardan seçilmesi, üstelik bunların da doğrudan feminist örgütlerin temsilcisi veya referanslısı olmaları, Aile Bakanlığında erkekler için herhangi bir idari yapının kurulmaması, Aile Bakanlığı teşkilatının ağırlıklı olarak kadınlardan meydana gelmesi, Aile Mahkemelerinde kadın hakimlerin daha fazla olması, Yargıtay'da aile mahkemelerine bakan dairelerin yine kadın egemenliğinde olması, TBMM'de kurulan Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu'nun (KEFEK) başkan dahil 22 üyesi kadinken, sadece 4 üyesinin erkek olması, erkeğe yönelik adli ve idari şiddetin ispatı değilse nedir?

Her yıl işlenen cinayetlerde %80-85 oranında erkeklerin öldürüldüğünü kayıtlar gösteriyor. Olayları toptan değerlendirmeden, sadece kadın cinayetlerini ön plana çıkarmak, kadına yönelik şiddetle mücadele için programlar yapmak, cinsel ayrımcılık ve bölücülük sayılmaz mı? Öldürülenler erkek olunca, önlemeye değer bulunmuyor mu? Erkeğe yönelik fiziksel şiddet için gizli bir teşvik kampanyası mı var? Öldürülen erkeklerin olaylarında rol alabilen veya azmettiren kadınların durumunu da araştırmak gerekmez mi? İnsana şiddete hayır diyerek, şiddetin bütün unsurlarına karşı temelden eğitim ve mücadele başlatmak, neden kimsenin aklına gelmiyor?

Sonuca bağlarsak, şiddetin cinsiyeti olmaz! Kadına yönelik pozitif ayrımcılık iddiasıyla adaletin terazisini bozanlar, büyük sosyal facialara zemin hazırladılar! Onlar sözde kadına ayrıcalık getirdikçe, daha fazla şiddet ve cinayet olayları yaşanmaya başladı. 2012’de çıkarılan 6284 yasasından sonraki cinayet ve şiddet sayıları, bu gerçeği yüzlerine çarpıyor! Hedefe, birilerine özel ayrıcalıklar tanımak değil, adaletin sağlam tesis edilmesi konulmalıdır. Adaletin kaynağı da sapkın ve batıl Avrupa değerler sistemi olamaz. Adalet sistemimiz; öz kültürümüze, kadim medeniyetimize ve inanç esaslarımıza dayalı olmalıdır. Evlilik sayısının düşmesine karşılık, boşanma sayılarının giderek yükselmesi de bu dengesizliğin bir sonucudur. Bütün iyileştirme ve destekleme çalışmalarına rağmen, eşine ve ailesine ısrarla zarar veren kadın veya erkek kim olursa olsun, en ağır ve caydırıcı yöntemlerle cezalandırılmalıdır. Haksızlık ve kasıtlı cinayet söz konusu olduğunda kısas, yani idam seçeneği uygulanabilmelidir. Adaletin bir yönü de suçu daha işlenmeden güçlü ceza sistemiyle caydırabilme etkisidir.

Aile son kalemizdir. Savaş meydanlarında bizleri yenemeyen düşmanlarımız, aile yapımızı çökerterek daha fazla zarara ve yıkıma götürmektedir. Erkekler, neredeyse evlilik kurumundan umudunu ve aile olma gayretini kaybetmek üzeredir. Korkarım ki, normal evlilik ve aile çatısı altında yaşayanlar bir gün azınlığa düşerse, geriye ne medeniyetimiz, ne de sonraki nesillere aktarılabilecek sağlıklı değerlerimiz kalmayacaktır!

Raydan çıkan adaleti ve sosyal düzeni tekrar yoluna kaymak için, “*erkeğe de şiddete hayır*” diyecek kahramanları bekliyoruz! Onların da yapacağı esas çalışma, “*insana şiddete hayır*” demek olacaktır. Gelin hep birlikte, “*insana ve canlılara şiddete hayır*” diyelim! Sadece kadına şiddete hayır derken, erkeğe şiddeti meşrulaştırmayalım!

Etkili ve yetkili olan büyüklerimize, bir Müslüman olarak toprağın bir de altı olduğunu, yaptıklarımızdan ve yapmamız gerekirken uzak durduklarımızdan mutlaka hesaba çekileceğimizi hatırlatmak istiyorum. Allah’a karşı duyduğunuz saygı, sevgi ve korkunun, feministlerden çok daha fazla olduğunu göstermenizin vakti daha gelmedi mi?

Görsel Kaynağı: blog.simtalkblog.com

RehberTV’de #GençEvlilikMağdurları, #SüresizNafaka ve #EnsestSapkinligi hakkında konuştum

Rehber TV #MedyaKritik programına katılarak ülkemizin kronik sosyal mağduriyetlerine dönüşen genç evlilik mahkumları ve süresiz nafaka sorunlarını değerlendirdim. Sapkın zihniyetler tarafından kitap ve medya yoluyla çocuklarımızın ahlakını hedef alan ensest vb. sapkınlıklara karşı kontrol ve farkındalığımızın yükselmesi gerektiğini işledim.